

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 464

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 64

17 listopada 2021

Spis treści

I Rezolucje, zalecenia i opinie

ZALECENIA

Rada

2021/C 464/01	Zalecenie Rady z dnia 16 listopada 2021 r. w sprawie ustalenia kolejności wypełniania dalej idących zobowiązań podjętych w ramach stałej współpracy strukturalnej (PESCO) i precyzujące bardziej szczegółowe cele oraz uchylające zalecenie z dnia 15 października 2018 r.	1
2021/C 464/02	Zalecenie Rady z dnia 16 listopada 2021 r. oceniające postępy uczestniczących państw członkowskich w wypełnianiu zobowiązań podjętych w ramach stałej współpracy strukturalnej (PESCO)	10

II Komunikaty

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2021/C 464/03	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.10460 – DMK / NIESKY / UELZENA / MILCHTROCKNUNG SÜDHANNOVER) ⁽¹⁾	15
---------------	--	----

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2021/C 464/04	Kursy walutowe euro — 16 listopada 2021 r.	16
---------------	---	----

PL

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

Komisja Europejska

2021/C 464/05	Zaproszenie do składania wniosków 2022 – EAC/A10/2021 – Europejski Korpus Solidarności	17
---------------	--	----

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ

Komisja Europejska

2021/C 464/06	Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych aluminiowych kół jezdnych pochodzących z Maroka	19
---------------	---	----

INNE AKTY

Komisja Europejska

2021/C 464/07	Publikacja wniosku zgodnie z art. 17 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89	30
---------------	---	----

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

RADA

ZALECENIE RADY

z dnia 16 listopada 2021 r.

w sprawie ustalenia kolejności wypełniania dalej idących zobowiązań podjętych w ramach stałej współpracy strukturalnej (PESCO) i precyzujące bardziej szczegółowe cele oraz uchylające zalecenie z dnia 15 października 2018 r.

(2021/C 464/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 46 ust. 6,

uwzględniając Protokół nr 10 w sprawie stałej współpracy strukturalnej ustanowionej na mocy art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2017/2315 z dnia 11 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia stałej współpracy strukturalnej (PESCO) oraz ustalenia listy uczestniczących w niej państw członkowskich ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 4 ust. 2 lit. b) decyzji (WPZiB) 2017/2315 przewiduje, że Rada ma przyjmować decyzje i zalecenia ustalające kolejność wypełniania dalej idących zobowiązań określonych w załączniku do tej decyzji w trakcie dwóch następujących po sobie etapów wstępnych (lata 2018–2020 i 2021–2025) oraz precyzujące na początku każdego etapu bardziej szczegółowe cele dotyczące wypełniania dalej idących zobowiązań.
- (2) W dniu 15 października 2018 r. Rada przyjęła zalecenie (zwane dalej „zaleceniem z dnia 15 października 2018 r.”) w sprawie ustalenia kolejności wypełniania dalej idących zobowiązań podjętych w ramach PESCO oraz precyzujące bardziej szczegółowe cele dotyczące etapów ⁽²⁾ obejmujących lata 2018–2020 i 2021–2025.

Zgodnie z pkt 4 i 27 zalecenia z dnia 15 października 2018 r. Rada powinna przyjąć drugi zestaw bardziej szczegółowych celów dotyczących etapu obejmującego lata 2021–2025. Zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 20 listopada 2020 r. w sprawie przeglądu strategicznego PESCO 2020 Rada powinna dokonać przeglądu tego zalecenia na początku kolejnego etapu w 2021 r. z myślą o ustaleniu celów i konkretnych wyników kolejnego etapu PESCO w latach 2021–2025 zgodnie z ustaleniami przeglądu strategicznego PESCO.

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 14.12.2017, s. 57.

⁽²⁾ Dz.U. C 374 z 16.10.2018, s. 1.

- (3) W świetle konkluzji z dnia 20 listopada 2020 r., wnioski i zalecenia w ramach skoordynowanego rocznego przeglądu w zakresie obronności (CARD) powinny być wykorzystywane do osiągnięcia celów i konkretnych wyników dotyczących kolejnego etapu PESCO (2021–2025).
- (4) Zgodnie z decyzją (WPZiB) 2020/1639 ⁽³⁾, państwo trzecie może wyjątkowo być zapraszane do udziału w projektach PESCO i zapewnia projektowi znaczną wartość dodaną oraz przyczynia się do wzmocnienia PESCO i wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) oraz wypełniania dalej idących zobowiązań.
- (5) Rada powinna zatem przyjąć kolejne zalecenie i uchylić zalecenie z dnia 15 października 2018 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

I. Cel i zakres

1. W świetle konkluzji Rady z dnia 20 listopada 2020 r. w sprawie przeglądu strategicznego PESCO ogólnym celem drugiego etapu wstępnego trwającego do 2025 r. będzie wypełnianie dalej idących zobowiązań zaciągniętych względem siebie nawzajem przez uczestniczące państwa członkowskie, w tym w drodze prac nad spójnym pakietem sił o pełnym spektrum, zgodnie z notyfikacją PESCO ⁽⁴⁾, który przyczyni się do osiągnięcia poziomu ambicji UE. Państwa członkowskie powinny prowadzić dalsze prace nad takim spójnym pakietem sił o pełnym spektrum w kontekście Strategicznego kompasu ⁽⁵⁾.
2. Celem niniejszego zalecenia jest zapewnienie wspólnego podejścia oraz umożliwienie uczestniczącym państwom członkowskim wypełniania dalej idących zobowiązań określonych w załączniku do decyzji (WPZiB) 2017/2315. Ma to na celu ułatwienie przebiegu corocznej oceny określonej w art. 6 tej decyzji, w oparciu o kompletny zestaw odpowiednich danych, w tym planów działania. W celu wsparcia uczestniczących państw członkowskich w planowaniu wypełniania dalej idących zobowiązań oraz w celu ułatwienia oceny postępów we wdrażaniu PESCO w sprawozdaniu Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „Wysokim Przedstawicielem”), niniejsze zalecenie obejmuje cele pośrednie, kluczowe etapy wraz z powiązanymi wskaźnikami postępu, w tym w odniesieniu do zobowiązań operacyjnych, aby zapewnić odpowiedni wkład w tworzenie odnośnych sił na potrzeby misji i operacji w dziedzinie WPBiO, w ramach środków i zdolności państw członkowskich. Uczestniczące państwa członkowskie powinny przedstawiać te dane co roku w swoich krajowych planach wdrożenia, poddawanych przeglądowi i aktualizowanych, stosownie do sytuacji, zgodnie z art. 3 ust. 2 tej decyzji. Przepisy bezpieczeństwa określone w decyzji Rady 2013/488/UE ⁽⁶⁾ powinny mieć również zastosowanie do krajowych planów wdrożenia i innych odnośnych dokumentów w oparciu o zawarte w nich informacje. Uczestniczące państwa członkowskie powinny, przy wsparciu sekretariatu PESCO, zapewniać przejrzystość pomiędzy wszystkimi uczestniczącymi państwami członkowskimi oraz zwiększać spójność i konsekwencję w odniesieniu do wymaganych informacji przekazywanych w kontekście PESCO oraz innych inicjatyw związanych z obronnością, w tym CARD. Należy dalej pogłębiać i wzmacniać spójność różnych inicjatyw związanych z obronnością, w tym w odniesieniu do składania sprawozdań przez państwa członkowskie, w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego i poprawy jakości krajowych planów wdrożenia. Prace te powinny uwzględniać wnioski wyciągnięte na koniec pierwszego etapu wstępnego PESCO (2018–2020), w szczególności w ramach powiązanego przeglądu strategicznego.
3. Zgodnie z zobowiązaniami określonymi w załączniku do decyzji (WPZiB) 2017/2315 – oraz bez modyfikowania tych zobowiązań ani wprowadzania nowych zobowiązań – niniejsze zalecenie zawiera wytyczne dotyczące ustalania kolejności wypełniania tych zobowiązań na etapie obejmującym lata 2021–2025 oraz precyzuje bardziej szczegółowe cele dotyczące poszczególnych zobowiązań, podkreślając, że uczestniczące państwa członkowskie powinny jak najszybciej się z nich wywiązać, zwłaszcza jeśli chodzi o zobowiązania, które należało wypełnić do 2020 r.
4. Bardziej szczegółowe cele, o których mowa w sekcji II, które w stosownych przypadkach obejmują również wskaźniki postępów w odniesieniu do konkretnych zobowiązań, umożliwią uczestniczącym państwom członkowskim planowanie w sposób ustrukturyzowany i przejrzysty wypełniania dalej idących zobowiązań oraz przedstawianie w swoich krajowych planach wdrożenia szczegółowe i możliwe do oceny informacje na temat postępów w wypełnianiu poszczególnych zobowiązań. Należy zapewnić regularne wymiany między uczestniczącymi państwami członkowskimi w ramach odnośnych organów przygotowawczych Rady, jak określono w przeglądzie strategicznym PESCO, zwłaszcza w odniesieniu do tych obszarów, w których prowadzone działania powinny zostać utrzymane lub zintensyfikowane.

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/1639 z dnia 5 listopada 2020 r. w sprawie ogólnych warunków, na jakich państwa trzecie mogłyby wyjątkowo być zapraszane do udziału w poszczególnych projektach PESCO (Dz.U. L 371 z 6.11.2020, s. 3).

⁽⁴⁾ W szczególności, załącznik I - Zasady PESCO.

⁽⁵⁾ Jak stwierdzono w konkluzjach Rady w sprawie bezpieczeństwa i obrony z dnia 17 czerwca 2020 r., w oparciu o analizę zagrożeń i inne ewentualne informacje tematyczne w dokumencie strategicznym określone zostaną kierunki i konkretne cele polityki.

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

5. Celem jest dostosowanie istniejących bardziej szczegółowych celów w oparciu o doświadczenia zdobyte podczas pierwszego etapu wstępnego, aby pomóc uczestniczącym państwom członkowskim lepiej osiągać konkretne wyniki i ułatwić wdrażanie, jeśli chodzi o wypełnianie dalej idących zobowiązań, jak najszybciej i przed końcem 2025 r. Należy zwrócić szczególną uwagę na obszary, w których konieczne są ulepszenia, w tym na poziomie projektu, zgodnie z konkluzjami w sprawie przeglądu strategicznego PESCO, oraz zapewnić stałe postępy po dwóch kolejnych etapach wstępnym (lata 2018–2020 i 2021–2025). Pod koniec dwóch kolejnych etapów wstępnym w 2025 r. Rada przeprowadzi przegląd strategiczny, oceniając wypełnianie przez poszczególne uczestniczące państwa członkowskie dalej idących zobowiązań w ramach PESCO określonych w decyzji (WPZiB) 2017/2315, i zaktualizuje, a w razie konieczności zwiększy te zobowiązania w świetle osiągnięć poczynionych w ramach PESCO w celu odzwierciedlenia zmieniającego się stanu bezpieczeństwa Unii, jej potrzeb operacyjnych oraz priorytetów państw członkowskich i Unii w zakresie rozwoju zdolności. W tym kontekście na początku 2026 r., po przeprowadzeniu przeglądu strategicznego określonego powyżej, Rada powinna przyjąć trzeci zestaw bardziej szczegółowych celów – zaktualizowanych i zwiększonych w razie konieczności – uwzględniając art. 4 ust. 2 lit. c) decyzji (WPZiB) 2017/2315.

II. Ustalenie kolejności wypełniania zobowiązań poprzez sprecyzowanie bardziej szczegółowych celów

Zobowiązania 1–5

6. Zobowiązanie 1: Uczestniczące państwa członkowskie powinny przedstawić w swoich krajowych planach wdrożenia dokładne dane finansowe dotyczące ewolucji całkowitych wydatków na obronność w stosunku do poprzedniego roku w ujęciu realnym ⁽⁷⁾, w tym w liczbach bezwzględnych, wykazując istnienie planu regularnego wzrostu wydatków. W tym kontekście uczestniczące państwa członkowskie powinny także przedstawić w swoich krajowych planach wdrożenia uzgodnione na poziomie krajowym prognozy wydatków na najbliższe lata. Uczestniczące państwa członkowskie, które są także członkami NATO i których wydatki osiągają lub przekraczają poziom wydatków na obronność określony w odpowiednich wytycznych NATO, powinny wskazać, czy planują utrzymać czy zmienić ten poziom. W kontekście przedstawianych przez te państwa krajowych planów wdrożenia dążenie do osiągnięcia poziomu wydatków na obronność ⁽⁸⁾ określonego w bieżących odnośnych wytycznych NATO, jego utrzymanie lub przekroczenie zostanie uznane za dowód istnienia pozytywnej tendencji w wypełnianiu przedmiotowego dalej idącego zobowiązania. W oparciu o informacje przedstawione w krajowych planach wdrożenia szczegółowy opis ewolucji wydatków na obronność ponoszonych przez uczestniczące państwa członkowskie zostanie również umieszczony w rocznym sprawozdaniu Wysokiego Przedstawiciela, zgodnie z art. 6 ust. 3 decyzji (WPZiB) 2017/2315.
7. Zobowiązanie 2: Każde z uczestniczących państw członkowskich powinno przedstawić w swoim krajowym planie wdrożenia szczegółowe dane finansowe określające, jak zamierza ono przyczynić się do osiągnięcia wspólnego punktu odniesienia w wysokości 20 % ⁽⁹⁾ w zakresie inwestycji w obronność. Te informacje powinny zawierać prognozowany wzrost w stosunku do poprzedniego roku w ujęciu realnym, jako odsetek całkowitego budżetu na obronność. Przedstawione dane liczbowe powinny obejmować inwestycje na rzecz zamówień oraz badań i rozwoju w dziedzinie obronności. Uczestniczące państwa członkowskie, których wydatki już osiągnęły lub przekroczyły (wspólny) punkt odniesienia, powinny wskazać, czy planują utrzymać czy zmienić ten poziom wydatków.
8. Zobowiązanie 3: Uczestniczące państwa członkowskie powinny przedstawić w swoich krajowych planach wdrożenia szczegółowe informacje o tym, w jaki sposób i za pomocą jakich środków starają się zwiększyć liczbę, rozmiar i wpływ wspólnych oraz realizowanych na zasadzie współpracy projektów dotyczących strategicznych zdolności obronnych, podając także liczbowe dane budżetowe oraz wskazując konkretne projekty, które korzystają lub korzystały z pomocy finansowej Unii. W związku z tym każde z uczestniczących państw członkowskich powinno przedstawić precyzyjne dane finansowe określające, jak zamierza ono przyczynić się w ujęciu realnym do osiągnięcia wspólnego punktu odniesienia w zakresie realizowanych na zasadzie współpracy europejskich zamówień na wyposażenie – 35 % całkowitych wydatków na wyposażenie – oraz wspólnego punktu odniesienia – 20 % całkowitych wydatków na zasadzie współpracy europejskich badań i technologii w dziedzinie obronności – 20 % całkowitych wydatków na badania i technologie w dziedzinie obronności. Uczestniczące państwa członkowskie, których wydatki już osiągnęły te poziomy, powinny wskazać, czy planują utrzymać czy zmienić te poziomy wydatków.
9. Zobowiązanie 4: Aby pomóc w monitorowaniu rzeczywistych postępów dokonywanych rok do roku, każde z uczestniczących państw członkowskich powinno jasno przedstawić w swoim krajowym planie wdrożenia precyzyjne dane finansowe określające, w jaki sposób zamierza ono wnieść wkład w celu zbliżenia się do poziomu 2 % całkowitych wydatków na obronność (wspólny punkt odniesienia) – jako odsetka całkowitych wydatków na badania i technologie w dziedzinie obronności – w tym przedstawić prognozy wydatków.

⁽⁷⁾ Zgodnie z wykazem definicji danych dotyczących obronności stosowanym przez Europejską Agencję Obrony (EDA) (EDA201807105).

⁽⁸⁾ Poziom 2 % PKB, przewidziany w bieżących odnośnych wytycznych NATO dotyczących wydatków na obronność, ma zastosowanie wyłącznie do tych uczestniczących państw członkowskich, które są również członkami NATO, i nie stanowi uzgodnionego celu PESCO.

⁽⁹⁾ W listopadzie 2007 r. ministerialna Rada Sterująca EDA zatwierdziła cztery wspólne punkty odniesienia w obszarze inwestycji: 20 % całkowitych wydatków na obronność na zamówienia na wyposażenie (w tym badania i rozwój / badania i technologie); 35 % całkowitych wydatków na wyposażenie na realizowane na zasadzie współpracy europejskie zamówienia na wyposażenie; 2 % całkowitych wydatków na obronność na badania i technologie w dziedzinie obronności; 20 % całkowitych wydatków na badania i technologie w dziedzinie obronności na realizowane na zasadzie współpracy europejskie badania i technologie w dziedzinie obronności.

10. Zobowiązanie 5: Zachęca się uczestniczące państwa członkowskie, aby co roku wykorzystywały swoje krajowe plany wdrożenia do dzielenia się doświadczeniami w zakresie planowania i wnoszenia wkładu w wypełnienie zobowiązań 1–4 w świetle bardziej szczegółowych celów określonych powyżej. Pod koniec 2025 r. przeprowadzony zostanie przegląd tych zobowiązań, w oparciu o dane dotyczące wydatków przedstawione w krajowych planach wdrożenia, z myślą o dostosowaniu, w razie konieczności, wskaźników i celów dotyczących tych zobowiązań, oraz zatwierdzeniu przez Radę.

Zobowiązania 6–11

11. Zobowiązanie 6: Do 2025 r. uczestniczące państwa członkowskie osiągną już postępy w systematycznym uwzględnianiu i jak najlepszym wykorzystywaniu narzędzi i inicjatyw w zakresie rozwoju zdolności Unii, takich jak plan rozwoju zdolności (CDP) i CARD, aby ukierunkować procesy podejmowania decyzji, ustalania priorytetów i planowania obronnego na poziomie krajowym i uczynić je bardziej spójnymi, które to narzędzia i inicjatywy zapewniają spójność wyników z odnośnymi procesami NATO, w przypadku nakładania się wymogów, z uwzględnieniem odmiennego charakteru obu organizacji oraz ich odnośnych zadań i członkostwa. Oznaczałoby to dla państw członkowskich podkreślenie ich istotnej roli w rozwoju zdolności w Unii, w tym poprzez wskazanie preferowanych obszarów rozwoju realizowanych na zasadzie współpracy działań w zakresie zdolności obronnych w Unii w odniesieniu do wniosków i zaleceń CARD. W tym celu uczestniczące państwa członkowskie powinny wskazać w swoich krajowych planach wdrożenia, w jaki sposób realizują priorytety rozwoju zdolności Unii wynikające z CDP, m.in. poprzez ustalanie priorytetów na szczeblu krajowym, a także powinny określić swoje plany i cele do zrealizowania w najbliższych latach w odniesieniu do poszczególnych priorytetów.
12. Zobowiązanie 7: Co roku każde uczestniczące państwo członkowskie powinno wskazać w swoim krajowym planie wdrożenia, jak w możliwie najlepszy sposób wykorzystało dostępne unijne narzędzia i procesy oraz w jaki sposób planuje kontynuować te działania. Powyższe obejmuje wsparcie procesu CARD, w tym, w miarę możliwości, poprzez przekazywanie wszystkich wymaganych odpowiednich informacji, prowadzenie dialogów dwustronnych w ramach CARD oraz wymianę wyników krajowych przeglądów obronności. Uczestniczące państwa członkowskie powinny uwzględniać w swoich krajowych planach wdrożenia informacje na temat sposobu, w jaki wdrożyły lub planują stosować wykonalne zalecenia zawarte w uzgodnionych sprawozdaniach z CARD.
13. Zobowiązanie 8: Co roku uczestniczące państwa członkowskie będą w możliwie najlepszy sposób wykorzystywać środki z Europejskiego Funduszu Obrony do wspierania realizowanych na zasadzie współpracy projektów dotyczących rozwoju zdolności. W swoich krajowych planach wdrożenia uczestniczące państwa członkowskie powinny wskazać, w odniesieniu do których – uzgodnionych w ramach kluczowych obszarów CDP i CARD – priorytetów UE w zakresie rozwoju zdolności otrzymano unijną pomoc finansową lub pomoc taką można by uzyskać w przyszłości, oraz wskazać w możliwie największym zakresie, jaki odsetek krajowych inwestycji w obronność przeznaczyły lub planują przeznaczyć na te projekty realizowane na zasadzie współpracy. W swoich krajowych planach wdrożenia uczestniczące państwa członkowskie powinny określić przydatność i wartość dodaną finansowania UE dla krajowych działań na rzecz rozwoju zdolności obronnych. Ponadto do końca 2025 r. uczestniczące państwa członkowskie powinny poinformować o zamiarach zapewnienia działań następczych w odniesieniu do wyników zarówno działań przygotowawczych w zakresie badań nad obronnością (2017-2019), Europejskiego programu rozwoju przemysłu obronnego (EDIDP) (2019-2020), jak i Europejskiego Funduszu Obronnego do celów projektów o stwierdzonej unijnej wartości dodanej realizowanych na zasadzie współpracy.
14. Zobowiązanie 9: Uczestniczące państwa członkowskie powinny przedstawić wykaz odnośnych bieżących, realizowanych na zasadzie współpracy projektów dotyczących rozwoju zdolności zgodnie z CDP w ramach PESCO, a także w innych strukturach, oraz wskazać planowany czas rozpoczęcia i zakończenia harmonizacji wymogów. Przewidywany czas rozpoczęcia harmonizacji wymogów zdolnościowych powinien zostać wskazany także w odniesieniu do zaplanowanych i przewidywanych projektów. Należy tego dokonać w odniesieniu do najbliższych lat, koncentrując się w szczególności na wyeliminowaniu stwierdzonych w ramach CDP braków w zdolnościach oraz uwzględniając CARD.
15. Zobowiązanie 10: Uczestniczące państwa członkowskie powinny sporządzić w swoich krajowych planach wdrożenia wykaz zdolności i obiektów, które planowały udostępnić i zapewnić do celów wspólnego użytkowania przez inne uczestniczące państwa członkowskie, oraz podać konkretne przykłady, takie jak kształcenie i szkolenia, ćwiczenia, bazy wojskowe i wsparcie logistyczne, ze wskazaniem tych, które z nich są dostępne również w przypadku operacji. Uczestniczące państwa członkowskie mogłyby także sporządzić w swoich krajowych planach wdrożenia wykaz zdolności, w tym infrastrukturę zaoferowaną przez inne uczestniczące państwa członkowskie, które mogłyby być podstawą współpracy. W krajowych planach wdrożenia należy wskazać, jak taka współpraca mogłaby zoptymalizować dostępne zasoby i zwiększyć ich ogólną efektywność, w tym poprzez zamieszczenie informacji – jeśli są dostępne – o możliwych oszczędnościach. Uczestniczące państwa członkowskie powinny korzystać z bazy danych na potrzeby współpracy (CODABA), w szczególności po to, by ułatwić wymianę informacji na temat swoich odnośnych planów obronnych i interesów w tym zakresie. Uczestniczące państwa członkowskie powinny regularnie wносить wkład do tej bazy danych i odpowiednio to odnotowywać w swoich krajowych planach wdrożenia.

16. Zobowiązanie 11: Uczestniczące państwa członkowskie powinny wskazać w swoich krajowych planach wdrożenia, jak zamierzają zwiększyć współpracę w zakresie cyberobrony, w tym w drodze istniejących inicjatyw lub nowych działań realizowanych na zasadzie współpracy. W swoich krajowych planach wdrożenia powinny one wskazać, w jaki sposób planują do 2025 r. utrzymać lub dalej zwiększać poziom uczestnictwa w wielonarodowych ćwiczeniach w dziedzinie cyberbezpieczeństwa oraz współpracę, w tym w ramach EDA i Europejskiego Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony (EKBiO). Ponadto do 2025 r. uczestniczące państwa członkowskie powinny wskazać, w jaki sposób zamierzają ustanowić regularną współpracę z innymi uczestniczącymi państwami członkowskimi w zakresie cyberobrony i powiązanych działań, takich jak wymiana informacji, szkolenia i wsparcie operacyjne, a także rozwój zdolności. Informacje z krajowych planów wdrożenia dotyczące współpracy uczestniczących państw członkowskich w dziedzinie cyberobrony oraz ich wkładu w cyberobronę i działania powiązane, w tym rozwój zdolności, zostaną załączone do rocznego sprawozdania Wysokiego Przedstawiciela dotyczącego stanu wdrażania PESCO.

Zobowiązania 12–14

17. Zobowiązanie 12: Do 2025 r. uczestniczące państwa członkowskie powinny:

a) zobowiązanie szczegółowe 12.1:

- wnieść wkład w katalog sił UE z wykorzystaniem wszystkich możliwych do rozmieszczenia zdolności krajowych, które odpowiadają wymogom najnowszego katalogu potrzeb UE, w celu stworzenia spójnego unijnego pakietu sił o pełnym spektrum, zgodnie z notyfikacją PESCO ⁽¹⁰⁾ w oparciu o pakiet sił UE określony w katalogu postępu ⁽¹¹⁾. Zgodnie z zasadą jednolitego zasobu sił wkłady uczestniczących państw członkowskich powinny być zgodne z instrukcjami dotyczącymi procesu związanego z celem podstawowym (HLGP) i obejmować wszystkie możliwe do rozmieszczenia zasoby (w tym dowództwo i zdolności, które można wykorzystać jako wsparcie misji i operacji). Uczestniczące państwa członkowskie powinny informować o tych wkładach w swoich krajowych planach wdrożenia;
- skupić się na przyszłej dostępności zdolności niezbędnych do osiągnięcia celów zdolnościowych o dużym oddziaływaniu (HICG), optymalizując planowane wkłady do katalogu sił UE w perspektywie krótko- i średnioterminowej. Należy położyć nacisk na realizację wszystkich celów zdolnościowych o dużym oddziaływaniu (HICG) w perspektywie krótkoterminowej. Działania w zakresie planowania będą mierzone w ramach procesu związanego z celem podstawowym (HLGP). Uczestniczące państwa członkowskie powinny informować o tych działaniach w zakresie planowania w swoich krajowych planach wdrożenia;

- b) zobowiązanie szczegółowe 12.2: zgodnie z koncepcją szybkiego reagowania sił UE – zakończyć tworzenie bazy danych szybkiego reagowania, aby stała się ona przydatnym narzędziem planowania wojskowego, które przyczyni się do osiągnięcia unijnego poziomu ambicji. Poprzez wkład w bazę danych szybkiego reagowania oraz bez uszczerbku dla jakichkolwiek wymogów konstytucyjnych w odniesieniu do decyzji o rozmieszczeniu, uczestniczące państwa członkowskie zadeklarują swój ewentualny wkład w postaci możliwych do szybkiego rozmieszczenia formacji, zdolności i odpowiedniej infrastruktury wspierającej, które mogłyby być szybko rozmieszczone lub wykorzystane na potrzeby misji lub operacji wojskowych (WPBiO) w ramach dążeń do osiągnięcia unijnego poziomu ambicji. W tym celu przed coroczną konferencją koordynującą szybkie reagowanie sił każde uczestniczące państwo członkowskie powinno zaktualizować wykaz dostępnych wojskowych formacji i zdolności w bazie danych na temat szybkiego reagowania. Obejmuje to aktualizację lub uzupełnienie baz danych lądowych, morskich i powietrznych oraz, w stosownych przypadkach, wskazanie poziomu gotowości w odniesieniu do zdolności i sił. Bez uszczerbku dla wymogów klasyfikacyjnych ta część bazy danych szybkiego reagowania powinna być dostępna dla uczestniczących państw członkowskich, tak aby ułatwić im dokonywanie wstępnej oceny możliwości rozpoczęcia wojskowej misji lub operacji w dziedzinie WPBiO. W związku z tym prognozowanie formacji i zdolności w oparciu o analizę wymogów na podstawie przykładowych scenariuszy pozwoliłoby uczestniczącym państwom członkowskim wносить wkład do bazy danych szybkiego reagowania w bardziej precyzyjny sposób. Uczestniczące państwa członkowskie powinny w swoich krajowych planach wdrożenia przedstawić własne wkłady w tworzenie tej bazy danych;

- c) zobowiązanie szczegółowe 12.3: ocenić wykonalność zobowiązań politycznych podjętych w trybie pilnym na poziomie krajowym, przy jednoczesnym poszanowaniu swoich wymogów konstytucyjnych, w tym w drodze ewentualnego przeglądu – jeżeli jeszcze takiego nie przeprowadzono – swoich krajowych procedur decyzyjnych w celu wprowadzenia usprawnień. W stosownych przypadkach w krajowych planach wdrożenia należy także odzwierciedlić wykonywanie procedur decyzyjnych w ramach scenariuszy szybkiego reagowania poprzez ćwiczenia typu POLEX oraz odpowiednie ustalenia;

⁽¹⁰⁾ W szczególności załącznik I – zasady PESCO.

⁽¹¹⁾ Proces związany z celem podstawowym (HLGP), a zwłaszcza katalog sił, ma pomóc w zapewnieniu pełnego oglądu potencjalnie dostępnych sił do celów misji i operacji w dziedzinie WPBiO i powiązanych zdolności, bez uszczerbku dla procesów tworzenia sił na rzecz misji i operacji w dziedzinie WPBiO i bez związku z tymi procesami.

d) zobowiązanie szczegółowe 12.4:

- w ramach swoich środków i zdolności udzielić znacznego wsparcia misjom i operacjom wojskowym w dziedzinie WPBiO, dążąc do zaspokojenia potrzeb wyszczególnionych w zestawieniach potrzeb (SOR), a tym samym zapewnienia uzgodnionego poziomu ambicji dla misji i operacji w dziedzinie WPBiO. W tym celu uczestniczące państwa członkowskie mają zapewnić odpowiedni wkład w tworzenie sił jak najszybciej i najpóźniej do początku lata 2022 r. powinny one określić parametry tego wkładu;
- te wkłady w misje i operacje wojskowe w dziedzinie WPBiO, wyszczególnione w tabeli, zostaną przedstawione jako załącznik do rocznego sprawozdania Wysokiego Przedstawiciela dotyczącego stanu wdrażania PESCO; należy je zdecydowanie zaakcentować. Uczestniczące państwa członkowskie powinny co roku zamieszczać w swoich krajowych planach wdrożenia sprawozdania na temat wkładu w zaspokajanie wyszczególnionych w SOR potrzeb operacji i misji wojskowych w dziedzinie WPBiO, mając na celu utrzymanie lub zwiększenie tych wkładów, a tym samym zapewnienie odpowiedniego wkładu w tworzenie sił na potrzeby misji i operacji w dziedzinie WPBiO;
- w procesie tym uczestniczące państwa członkowskie mogłyby odwołać się do swoich krajowych i międzynarodowych zobowiązań, które przyczyniają się do pokoju i bezpieczeństwa w Europie i na świecie;
- elementy te powinny zwiększyć przejrzystość wysiłków uczestniczących państw członkowskich, co pozwoli potwierdzić znaczny udział. Należy je także wykorzystać jako zachętę i wsparcie państw członkowskich służące zwiększaniu ich wkładów, w ramach ich środków i zdolności, w misje i operacje w dziedzinie WPBiO. W tym celu przedstawione zostałyby zalecenia, a ich realizacja byłaby regularnie poddawana przeglądowi, także na szczeblu politycznym.

e) zobowiązanie szczegółowe 12.5: co do zasady z co najmniej czteroletnim wyprzedzeniem potwierdzić swój znaczny i wielokrotny udział w grupach bojowych UE, przygotować i przeszkolić swoje uczestniczące siły i zdolności zgodnie z koncepcją grup bojowych UE oraz podręcznikiem przygotowawczym grup bojowych UE. W tym celu uczestniczące państwa członkowskie powinny jak najszybciej wnieść swoje wkłady w realizację harmonogramu grup bojowych UE, i odzwierciedlić je w swoich krajowych planach wdrożenia. Wkłady uczestniczących państw członkowskich do harmonogramu grup bojowych UE obejmującego okres pięciu lat zostaną przedstawione jako załącznik do rocznego sprawozdania Wysokiego Przedstawiciela dotyczącego stanu wdrażania PESCO;

f) zobowiązanie szczegółowe 12.6: wnieść konkretny wkład w realizację Planu działania UE na rzecz mobilności wojskowej oraz projektów PESCO w tym obszarze – z zastrzeżeniem krajowej suwerenności, procesu podejmowania decyzji oraz przepisów ustawowych i wykonawczych – w tym przeprowadzając cztery działania na poziomie krajowym uzgodnione w konkluzjach Rady z dnia 25 czerwca 2018 r. w sprawie bezpieczeństwa i obrony. W tym celu, jak stwierdzono w pkt 18 tych konkluzji, uczestniczące państwa członkowskie powinny opracować krajowe plany na rzecz mobilności wojskowej; doprowadzić do przyznawania zezwoleń na ruch transgraniczny i zezwoleń dyplomatycznych w ciągu pięciu dni roboczych i rozważyć dalsze skrócenie tego terminu dla jednostek szybkiego reagowania; stworzyć mocną sieć wzajemnych połączeń między krajowymi punktami kontaktowymi, obejmującą zakresy uprawnień, a także przeprowadzić ćwiczenia mobilności wojskowej w ramach ćwiczeń krajowych lub wielonarodowych, możliwie jak najszybciej i nie później niż w 2024 r. Uczestniczące państwa członkowskie, które nie opracowały jeszcze krajowych planów na rzecz mobilności wojskowej, powinny uczynić to niezwłocznie i przekazać te wkłady krajowe za pośrednictwem wspólnej przestrzeni roboczej oraz uwzględnić je w krajowych planach wdrożenia. Starania uczestniczących państw członkowskich w tym zakresie powinny zostać przedstawione jako załącznik do rocznego sprawozdania Wysokiego Przedstawiciela dotyczącego stanu wdrażania PESCO.

18. Zobowiązanie 13: W obszarze interoperacyjności sił uczestniczące państwa członkowskie powinny:

a) zobowiązanie szczegółowe 13.1:

- korzystać z podręcznika przygotowawczego grup bojowych UE, w tym stosować wspólne kryteria oceny i walidacji na potrzeby pakietu sił grup bojowych UE, dostosowane do standardów NATO przy zachowaniu certyfikacji krajowej. W swoich krajowych planach wdrożenia uczestniczące państwa członkowskie powinny określić, w jaki sposób szkolą i certyfikują swoje siły, na przykład opracowując program ćwiczeń grup bojowych UE na etapie przygotowawczym oraz realizując ostatnie ćwiczenie taktyczne z wojskami (LIVEX) jako część pakietu certyfikacji sił grup bojowych;
- sprecyzować w swoich krajowych planach wdrożenia, jak zamierzają wdrożyć wspólne standardy techniczne i operacyjne do stosowania przez siły wszystkich uczestniczących państw członkowskich, uznając jednocześnie potrzebę zapewnienia interoperacyjności i spójności między Unią a NATO oraz zapewniając odpowiednie warunki dla maksymalnej interoperacyjności w celu umożliwienia wszystkim uczestniczącym państwom członkowskim wypełnienia ich zobowiązań;

- b) zobowiązanie szczegółowe 13.2: wskazać w swoich krajowych planach wdrożenia bieżący poziom uczestnictwa lub starania na rzecz uczestnictwa oraz – w miarę możliwości – zamiar jego zwiększenia, a także zwiększenia wkładu w europejskie struktury wielonarodowe, w szczególności struktury dostępne dla Unii. Wkłady uczestniczących państw członkowskich w europejskie struktury wielonarodowe zostaną przedstawione jako załącznik do rocznego sprawozdania Wysokiego Przedstawiciela dotyczącego stanu wdrażania PESCO.

19. Zobowiązanie 14:

- zgodnie z art. 75 ust. 1 dotyczącymi przeglądu decyzji Rady (WPZiB) 2021/509 ⁽¹²⁾ w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju, uczestniczące państwa członkowskie powinny zaangażować się w analizowanie, wskazanie i proponowanie opcji i możliwości w zakresie ambitnego podejścia do wspólnego finansowania operacji i misji wojskowych w dziedzinie WPBiO, wykraczającego poza to, co definiuje się jako wspólne koszty zgodnie z decyzją Rady (WPZiB) 2021/509. W tym kontekście wzywa się uczestniczące państwa członkowskie do podsumowania kosztów, które w danym roku stanowiły przedmiot wniosku o finansowanie ad-hoc w ramach specjalnych kryteriów kwalifikowalności, lub kosztów, które można również zaproponować na szczeblu krajowym jako potencjalnie kwalifikujące się do wspólnego finansowania. Zgodnie z klauzulą przegladową przewidzianą w decyzji Rady (WPZiB) 2021/509, w kontekście planowanych co trzy lata przeglądów tej decyzji lub na wniosek jednego z państw członkowskich, uczestniczące państwa członkowskie są proszone o wspólne i należyte przeanalizowanie tych wniosków w ramach Komitetu Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju, tak by ułatwić późniejsze dyskusje w Radzie na temat ewentualnych zmian w wykazie wspólnych kosztów;
- ponadto wzywa się uczestniczące państwa członkowskie, by w swoich wnioskach uwzględniły potencjalne dodatkowe możliwości wnoszenia wkładu na rzecz finansowania kosztów operacji i misji wojskowych w dziedzinie WPBiO. Zachęca się uczestniczące państwa członkowskie, aby w swoich krajowych planach wdrożenia uwzględniły swoje ustalenia dotyczące obu aspektów;
- dodatkowo można by przeanalizować bardziej systematyczne wykorzystywanie istniejących zachęt finansowych (np. zwolnienia z VAT projektów ad hoc w EDA) w celu wspierania współpracy obronnej, w tym w odniesieniu do misji i operacji wojskowych w dziedzinie WPBiO.

Zobowiązania 15–17

20. Zobowiązanie 15: Do 2025 r. uczestniczące państwa członkowskie powinny zwiększyć liczbę i wielkość swoich projektów dotyczących rozwoju zdolności, a także poczynić postępy w ich wdrażaniu; projekty te przyczyniają się do uzupełniania braków w zdolnościach, które to braki stwierdzono w CDP (łącznie z celami zdolnościowymi o dużym oddziaływaniu) i opisano w ramach priorytetów rozwoju zdolności Unii, w tym w powiązanych przypadkach w kontekście strategicznym oraz przy wykorzystaniu wniosków i zaleceń CARD, w tym w ramach zidentyfikowanych możliwości współpracy, w szczególności uwzględniając obszary kluczowe. W tym kontekście konieczne jest, aby uczestniczące państwa członkowskie dalej zwracały uwagę na współpracę w następujących obszarach: przeciwdziałanie zagrożeniom hybrydowym, zmiana klimatu, bezpieczeństwo energetyczne, bezpieczeństwo morskie, aspekty związane z przestrzenią kosmiczną oraz nowe i przełomowe technologie, w tym sztuczna inteligencja. Uczestniczące państwa członkowskie powinny przedstawić swoje plany na najbliższe lata, opisując liczbę i szacowaną wielkość swoich realizowanych na zasadzie współpracy projektów w ujęciu finansowym; oraz powinny dostarczyć informacje o swoich krajowych projektach, które pomogą wyeliminować braki w zakresie zdolności stwierdzone w ramach CDP. Uczestniczące państwa członkowskie powinny także zaprezentować swoją ocenę znaczenia tych projektów dla wzmocnionej strategicznej autonomii Unii oraz dla bardziej zintegrowanej, zrównoważonej, innowacyjnej i konkurencyjnej europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego (EDTIB), która pozostaje otwarta na współpracę. W odniesieniu do działań, które mają wymiar przemysłowy lub technologiczny, uczestniczące państwa członkowskie powinny określić, który europejski sektor przemysłu lub którą europejską technologię zamierzają wzmocnić.
21. Zobowiązanie 16: Uczestniczące państwa członkowskie powinny odzwierciedlić w swoich krajowych planach wdrożenia odpowiednie decyzje i działania, które podjęto na poziomie krajowym w celu utrzymania priorytetowego znaczenia europejskiego podejścia opartego na współpracy w odniesieniu do przyszłych projektów, których celem jest wyeliminowanie stwierdzonych na poziomie krajowym braków w zdolnościach. Aktywne używanie CODABA oraz korzystanie z możliwości współpracy określonych w CARD, w szczególności w kluczowych obszarach, mogłoby ułatwić wypełnianie tego zobowiązania. Uczestniczące państwa członkowskie powinny przedstawić w swoich krajowych planach wdrożenia wykaz projektów realizowanych na zasadzie współpracy i działań wielonarodowych, które ich zdaniem wyeliminują braki stwierdzone na poziomie krajowym, oraz powinny zaprezentować, jak planują zwiększyć stosowanie podejścia opartego na współpracy w tym zakresie.
22. Zobowiązanie 17: Ponieważ wszystkie uczestniczące państwa członkowskie wnoszą wkład w co najmniej jeden projekt PESCO, w krajowych planach wdrożenia należy przedstawić informacje o ogólnym, rozłożonym w czasie wkładzie uczestniczących państw członkowskich w projekty PESCO pod względem zasobów i wiedzy fachowej oraz informacje o strategicznym wpływie tych projektów na zdolności obronne Unii i uczestniczących państw członkowskich. Informacje te mogłyby również odzwierciedlać rolę, jaką uczestniczące państwa członkowskie zamierzają przyjąć w obszarze rozwoju zdolności w kontekście europejskim.

⁽¹²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/509 z dnia 22 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju oraz uchylenia decyzji (WPZiB) 2015/528 (Dz.U. L 102 z 24.3.2021, s. 14).

Zobowiązania 18–20:

23. Zobowiązanie 18: W trakcie całego etapu PESCO obejmującego lata 2021–2025 uczestniczące państwa członkowskie powinny zapewnić optymalne wykorzystywanie EDA jako europejskiego forum rozwoju wspólnych zdolności. W tym celu w swoich krajowych planach wdrożenia uczestniczące państwa członkowskie powinny wskazać projekty, w których uczestniczą, oraz powiązane zasoby finansowe przekazywane za pośrednictwem EDA, przyjmując za punkt odniesienia dane liczbowe z 2020 r., stosując perspektywę trzyletnią jako minimalny standard dla każdej aktualizacji krajowego planu wdrożenia oraz wymieniając planowane działania na kolejne lata, w tym dziedziny zdolności, których dotyczy planowane działanie, i rodzaj tego działania, zgodnie z przepisami krajowymi. Wzywa się uczestniczące państwa członkowskie do wskazania w swoich krajowych planach wdrożenia, w jaki sposób i w jakich sytuacjach uznają Organizację do spraw Współpracy w Zakresie Uzbrojenia (OCCAR) za preferowaną organizację zarządzającą realizowanym na zasadzie współpracy programem, oraz do przekazania informacji o decyzjach podjętych w celu wyboru – stosownie do przypadku – innej organizacji zarządzającej wielonarodowymi programami, w których to decyzjach OCCAR została uznana za jedną z opcji. Pozostaje to bez wpływu na stosowanie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE ⁽¹³⁾.
24. Zobowiązanie 19: W trakcie całego etapu PESCO obejmującego lata 2021–2025 uczestniczące państwa członkowskie powinny wykazać, że ich realizowane na zasadzie współpracy projekty w zakresie zdolności, w tym projekty PESCO, przyczyniają się do zwiększenia konkurencyjności, efektywności i innowacyjności przemysłu obronnego w całej Unii poprzez wspieranie i ułatwianie współpracy transgranicznej, także MŚP, oraz wzmacnianie i poprawę bezpieczeństwa dostaw produktów i technologii obronnych. Zgodnie z oświadczeniem członków Rady Europejskiej z dnia 26 lutego 2021 r. uczestniczące państwa członkowskie będą również dążyć do pobudzenia badań naukowych, rozwoju technologicznego i innowacji oraz zmniejszenia strategicznej zależności Europy w obszarze krytycznych technologii i łańcuchów wartości, bez uszczerbku dla krajowych procedur podejmowania decyzji.
- a) W krajowych planach wdrożenia należy sprecyzować, jak odpowiednia polityka przemysłowa – jeśli taka istnieje – ukierunkowuje realizowane na zasadzie współpracy projekty w zakresie rozwoju zdolności, aby uniknąć niepotrzebnego powielania działań, ze wskazaniem wzmocnionych sektorów przemysłu oraz obszarów, w których zapobieżono powielaniu działań.
- b) Uczestniczące państwa członkowskie złożą sprawozdania na temat swoich programów współpracy korzystających ze współfinansowania Unii w ramach EDIDP lub Europejskiego Funduszu Obronnego, zgodnie z zobowiązaniami 3 i 8.
25. Zobowiązanie 20:
- a) W trakcie całego etapu PESCO obejmującego lata 2021–2025 uczestniczące państwa członkowskie powinny wykazać, że z ich programów współpracy odnoszą korzyści podmioty, które zapewniają wartość dodaną na terytorium Unii (na przykład w zakresie generowanych rezultatów i praw własności intelektualnej, ulepszeń technologicznych, i tworzenia możliwości rynkowych). Zgodnie z art. 7 ust. 5 decyzji (WPZiB) 2020/1639 w krajowych planach wdrożenia należy w stosownych przypadkach zawrzeć informacje o odnośnych podmiotach odnoszących korzyści z programów współpracy i powiązany wpływ na EDTIB.
- b) Zgodnie z dyrektywą 2009/81/WE uczestniczące państwa członkowskie wykażą, że strategie nabywania wdrożone przez nie w latach 2021–2025 mają pozytywny wpływ na EDTIB. W tym celu państwa członkowskie mogą przedstawić bezwzględną wielkość inwestycji w obronność i względny odsetek, który jest przeznaczony na rozwiązania opracowywane i wytwarzane w Unii. W szczególności w krajowych planach wdrożenia należy umieścić informacje o obszarach zdolności i technologii uzgodnionych w CDP oraz o strategii nabywania w odniesieniu do projektów w zakresie zdolności mających wymiar przemysłowy.

III. Dalsze działania

26. W następstwie przyjęcia niniejszego zalecenia uczestniczące państwa członkowskie dokonają przeglądu swoich krajowych planów wdrożenia oraz odpowiednio je zaktualizują i prześlą sekretariatowi PESCO do dnia 10 marca 2022 r., a następnie co roku zachowując ten sam termin, zgodnie z art. 3 ust. 2 decyzji (WPZiB) 2017/2315, z myślą o ocenie przewidzianej w art. 6 ust. 3 tej decyzji. Co dwa lata do krajowych planów wdrożenia należy dołączać oświadczenie polityczne wysokiego szczebla, w którym uczestniczące państwa członkowskie mogą zarysowywać główne osiągnięcia oraz określać specyficzne dla siebie priorytety krajowe i dzielić się doświadczeniami w zakresie planowania i wkładów z myślą o wypełnieniu wszystkich dalej idących zobowiązań. Aby zapewnić polityczny impuls, należy kontynuować regularne dyskusje polityczne na wysokim szczeblu między uczestniczącymi państwami członkowskimi a Wysokim Przedstawicielem.

⁽¹³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniająca dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE (Dz.U. L 216 z 20.8.2009, s. 76).

27. Mając na uwadze notyfikację PESCO, w której również przypomina się o szczególnym charakterze polityki bezpieczeństwa i obrony niektórych państw członkowskich, oraz uwzględniając wyniki Strategicznego kompasu, uczestniczące państwa członkowskie – w kontekście procesu przeglądu strategicznego, który ma zostać przeprowadzony najpóźniej do końca 2025 r. – ocenią wypełnienie wszystkich zobowiązań PESCO oraz będą debatować i zadecydują o nowych zobowiązaniach, z myślą o przejściu do kolejnego etapu integracji europejskiej w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony. Zgodnie z wynikami przeglądu strategicznego Rada powinna przyjąć na początku 2026 r. trzeci zestaw bardziej szczegółowych celów – zaktualizowanych i zwiększonych w razie konieczności – uwzględniając art. 4 ust. 2 lit. c) decyzji (WPZiB) 2017/2315.
28. Wysoki Przedstawiciel powinien uwzględniać niniejsze zalecenie w rocznym sprawozdaniu dotyczącym PESCO poczynwszy od 2022 r., co ułatwi ocenę wypełniania dalej idących zobowiązań przez poszczególne uczestniczące państwa członkowskie.
29. Zalecenie z dnia 15 października 2018 r. niniejszym traci moc.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 listopada 2021 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. BORRELL FONTELLES

ZALECENIE RADY**z dnia 16 listopada 2021 r.****oceniające postępy uczestniczących państw członkowskich w wypełnianiu zobowiązań podjętych
w ramach stałej współpracy strukturalnej (PESCO)**

(2021/C 464/02)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 46 ust. 6,

uwzględniając Protokół nr 10 w sprawie stałej współpracy strukturalnej ustanowionej na mocy art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2017/2315 z dnia 11 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia stałej współpracy strukturalnej (PESCO) oraz ustalenia listy uczestniczących w niej państw członkowskich ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 4 ust. 2 lit. d) decyzji (WPZiB) 2017/2315 przewiduje, że Rada przyjmuje decyzje i zalecenia oceniające wkłady wnoszone przez uczestniczące państwa członkowskie w celu wypełnienia uzgodnionych zobowiązań, zgodnie z mechanizmem określonym w art. 6 tej decyzji.
- (2) Art. 6 ust. 3 decyzji (WPZiB) 2017/2315 przewiduje, że na podstawie rocznego sprawozdania na temat PESCO przedstawianego przez Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „Wysokim Przedstawicielem”) Rada raz w roku dokonuje przeglądu tego, czy uczestniczące państwa członkowskie nadal wypełniają dalej idące zobowiązania, o których mowa w art. 3 tej decyzji.
- (3) W dodatku 1 do załącznika do konkluzji Rady z dnia 20 listopada 2020 r. w sprawie przeglądu strategicznego PESCO 2020 przewidziano, że Wysoki Przedstawiciel będzie przedstawiał, najpóźniej w lipcu każdego roku, roczne sprawozdanie dotyczące stanu wdrażania PESCO, tak aby Rada mogła do listopada danego roku przyjąć swoje zalecenie oceniające postępy uczestniczących państw członkowskich w realizacji zobowiązań podjętych w ramach PESCO. Punkt 16 zalecenia Rady z dnia 6 marca 2018 r. dotyczącego planu wdrażania PESCO ⁽²⁾ przewiduje, że Komitet Wojskowy Unii Europejskiej powinien udzielić Komitetowi Politycznemu i Bezpieczeństwa doradztwa wojskowego i zaleceń, aby umożliwić mu przygotowanie przeglądu, podczas którego Rada zweryfikuje, czy uczestniczące państwa członkowskie nadal wypełniają dalej idące zobowiązania.
- (4) Punkt 26 zalecenia Rady z dnia 15 października 2018 r. w sprawie ustalenia kolejności wypełniania dalej idących zobowiązań podjętych w ramach stałej współpracy strukturalnej (PESCO) oraz precyzującego bardziej szczegółowe cele ⁽³⁾ przewiduje, że Wysoki Przedstawiciel powinien uwzględnić to zalecenie w rocznym sprawozdaniu na temat PESCO, co ułatwi ocenę wypełniania dalej idących zobowiązań przez poszczególne uczestniczące państwa członkowskie.
- (5) W dniu 7 lipca 2021 r. Wysoki Przedstawiciel przekazał Radzie swoje roczne sprawozdanie dotyczące stanu wdrażania PESCO, w tym wypełniania zobowiązań przez poszczególne uczestniczące państwa członkowskie, zgodnie z ich zaktualizowanymi i zweryfikowanymi krajowymi planami wdrożenia (zwane dalej „rocznym sprawozdaniem”).
- (6) Na tej podstawie Rada powinna zatem przyjąć zalecenie oceniające postępy uczestniczących państw członkowskich w wypełnianiu zobowiązań podjętych w ramach PESCO,

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 14.12.2017, s. 57.⁽²⁾ Dz.U. C 88 z 8.3.2018, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. C 374 z 16.10.2018, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

I. Cel i zakres

1. Celem niniejszego zalecenia jest ocena wkładów wniesionych przez uczestniczące państwa członkowskie z myślą o wypełnieniu dalej idących zobowiązań podjętych w ramach PESCO, dokonana na podstawie rocznego sprawozdania i zgodnie z krajowymi planami wdrożenia przedstawionymi przez uczestniczące państwa członkowskie w 2021 r.

II. Wnioski i ocena

2. Roczne sprawozdanie stanowi solidną podstawę do przeprowadzenia oceny stanu wdrażania PESCO, w tym wypełniania zobowiązań przez poszczególne uczestniczące państwa członkowskie, zgodnie z ich krajowymi planami wdrożenia.
3. Zajmując się obecnymi i przyszłymi potrzebami Europy w zakresie bezpieczeństwa i obrony, zwłaszcza poprzez obecne i przyszłe wysiłki na rzecz wypełnienia swoich dalej idących zobowiązań, uczestniczące państwa członkowskie przyczyniają się do zwiększenia zdolności Unii do działania w roli podmiotu zapewniającego bezpieczeństwo i do wzmocnienia jej strategicznej autonomii, a także zwiększenia jej zdolności do współpracy z partnerami i do ochrony swoich obywateli.
4. Uznając, że uczestniczące państwa członkowskie muszą znacząco usprawnić wypełnianie wszystkich dalej idących zobowiązań do 2025 r., Rada dodatkowo podkreśla, że uczestniczące państwa członkowskie:
 - a) kontynuowały zwiększanie wydatków na obronność w trakcie pierwszego etapu wstępnego PESCO (2018–2020) i zasygnalizowały, że planują dalszy ich wzrost w okresie 2021–2025 pomimo pogorszenia się koniunktury gospodarczej na skutek kryzysu związanego z COVID-19. Z myślą o wzmocnieniu zdolności uczestniczących państw członkowskich i tym samym zwiększeniu możliwości działania Unii tę pozytywną tendencję powinno się utrzymać w przyszłości, w tym poprzez przeznaczenie zasobów na wspólne i realizowane na zasadzie współpracy projekty dotyczące zdolności obronnych, przy czym należy podjąć konkretne wysiłki w dziedzinie badań i technologii, tak by zrealizować cele wyznaczone dla drugiego etapu wstępnego PESCO i zwiększyć ogólną spójność europejskich zdolności obronnych;
 - b) poczyniły umiarkowane postępy w wykorzystywaniu unijnych narzędzi i procesów planowania i rozwoju zdolności w kontekście krajowym i zachęca się je do wzmocnienia wysiłków na rzecz bardziej systematycznego i aktywnego wykorzystywania tych narzędzi i procesów, by zaradzić brakom w zakresie zdolności w sposób oparty na współpracy. W związku z tym pełne wdrożenie zaleceń uzgodnionych w ramach skoordynowanego rocznego przeglądu w zakresie obronności (CARD) z 2020 r. dotyczących wydatków na obronność, planowania obronnego i współpracy w dziedzinie obronności będzie miało kluczowe znaczenie dla wspólnego przygotowania nowej perspektywy planowania – wykraczającej poza połowę lat dwudziestych – na potrzeby intensywniejszej współpracy w zakresie rozwoju zdolności;
 - c) powinny kontynuować wysiłki na rzecz rozwoju spójnego unijnego pakietu sił o pełnym spektrum do 2025 r., zgodnie z notyfikacją PESCO, który przyczynia się do osiągnięcia unijnego poziomu ambicji;
 - d) powinny istotnie zintensyfikować wysiłki służące wypełnieniu zobowiązań operacyjnych, a w szczególności zobowiązania 12, które uznaje się za mające znaczenie dla zwiększania wagi i wpływu działań zewnętrznych Unii, w szczególności w związku ze swoim wymiarem operacyjnym. Wypełnienie zobowiązania 12 wzmacnia zdolność Unii do działania w roli podmiotu zapewniającego bezpieczeństwo z partnerami, gdy jest to możliwe, i samodzielnie, gdy jest to konieczne. Poważne braki, jakie odzwierciedlono w celach zdolnościowych o dużym oddziaływaniu (HICG), nadal wpływają na dostępność, możliwości rozmieszczenia i interoperacyjność sił uczestniczących państw członkowskich, które to siły są niezbędne do wdrożenia poziomu ambicji Unii. Ponadto uczestniczące państwa członkowskie mogłyby zwiększyć swoje wkłady nie tylko w trwające misje i operacje w dziedzinie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), ale także w harmonogram grup bojowych UE i w bazy danych szybkiego reagowania. W tym kontekście, zgodnie z zaleceniem Rady z dnia 15 listopada 2021 r. w sprawie ustalenia kolejności wypełniania dalej idących zobowiązań podjętych w ramach stałej współpracy strukturalnej (PESCO) i precyzującym bardziej szczegółowe cele oraz uchylającym zalecenie z dnia 15 października 2018 r. ⁽⁴⁾, uczestniczące państwa członkowskie powinny kontynuować dyskusje na temat wskaźników postępu oraz określić je, aby zapewnić odpowiedni wkład w tworzenie odnośnych sił dla misji i operacji w dziedzinie WPBiO w ramach środków i zdolności uczestniczących państw członkowskich oraz aby zwiększyć przejrzystość między nimi. Zgodnie z zasadą „jednolitego zasobu sił” ⁽⁵⁾ wkłady uczestniczących państw członkowskich do katalogu sił powinny być spójne z instrukcjami dotyczącymi procesu związanego z celem podstawowym i obejmować wszystkie możliwe do rozmieszczenia zasoby (w tym dowództwo i zdolności, które można wykorzystać jako wsparcie misji i operacji);

⁽⁴⁾ Dz.U. C 463 z 16.11.2021, s. 1.

⁽⁵⁾ Siły te mogą być wykorzystywane przez uczestniczące państwa członkowskie w ramach UE, dla potrzeb krajowych, jak również w innych kontekstach, takich jak ONZ oraz NATO.

- e) wykazały postępy w wypełnianiu swojego zobowiązania do pomocy w przewyżnianiu braków w zdolnościach, które to braki stwierdzono w ramach planu rozwoju zdolności (CDP) i w ramach CARD, w tym oceny realizacji HICG, ale nadal większość z nich nie dostarcza wskazówek co do tego, czy i w jaki sposób traktują priorytetowo wykorzystywanie europejskiego podejścia opartego na współpracy w celu wyeliminowania luk w zdolnościach krajowych. Podobnie wciąż nie ma wśród uczestniczących państw członkowskich wspólnego rozumienia wpływu projektów w zakresie zdolności na zwiększenie strategicznej autonomii Europy i wzmocnienie europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego (EDTIB). Do poprawy tego rozumienia powinny przyczynić się wysiłki podjęte w celu wdrożenia zaleceń CARD 2020 i wykorzystania zidentyfikowanych możliwości współpracy, a w szczególności w celu opracowania planów wdrażania na potrzeby proponowanych sześciu obszarów kluczowych. Rada przypominała, że spójność wyników między CDP a CARD z jednej strony, a odpowiednimi procesami NATO, takimi jak proces planowania obronnego NATO, z drugiej strony była i nadal będzie zapewniana w przypadku nakładania się wymogów, z uwzględnieniem odmiennego charakteru obu organizacji oraz ich odnośnych zadań i członkostwa;
 - f) nadal muszą usprawnić przekazywanie informacji w kontekście dalej idących zobowiązań i odnośnych bardziej szczegółowych celów odnoszących się do informacji dotyczących ich polityki przemysłowej i strategii zamówień publicznych. Powinny one zwiększyć wysiłki na rzecz wyjścia poza obecny poziom realizacji zobowiązań poprzez przedstawienie planów jasno wskazujących, że ich projekty wynikające z ich polityki przemysłowej i strategii nabywania przyczyniają się do zwiększania konkurencyjności europejskiego przemysłu obronnego i mają pozytywny wpływ na EDTIB, w tym poprzez promowanie transgranicznego uczestnictwa małych i średnich przedsiębiorstw i spółek o średniej kapitalizacji w całej Unii.
5. W odniesieniu do poszczególnych krajowych planów wdrożenia zachęca się każde uczestniczące państwo członkowskie do uwzględniania – przy dalszym wdrażaniu PESCO – ustaleń i zaleceń przedstawionych w sprawozdaniu rocznym oraz do dokonania odpowiedniego przeglądu swojego wkładu w wypełnianie dalej idących zobowiązań na drugi etap wstępny PESCO.

III. Krajowe plany wdrożenia

6. Ogólnie rzecz biorąc, od końca 2020 r. poprawiła się jakość informacji dostarczanych przez uczestniczące państwa członkowskie w ich aktualizowanych co roku krajowych planach wdrożenia. Pomimo tej pozytywnej tendencji zaleca się, aby uczestniczące państwa członkowskie przedstawiały lepiej uzasadnione wskazówki i rzeczowe wyjaśnienia w odniesieniu do wszystkich obszarów zobowiązań, ze szczególnym naciskiem na opracowanie specjalnych, perspektywicznych planów dotyczących sposobu, w jaki państwa te zamierzają przyczynić się do wypełniania dalej idących zobowiązań i realizacji bardziej szczegółowych celów, między innymi z wykorzystaniem ustaleń i zaleceń CARD 2020. Ta przyszłościowa perspektywa umożliwi uczestniczącym państwom członkowskim lepszą koordynację ich wysiłków i poszukiwanie możliwości współpracy.
7. Zachęca się również uczestniczące państwa członkowskie do dalszych kontaktów w ramach dwustronnych dialogów z sekretariatem PESCO w celu osiągnięcia, utrzymania lub nawet dodatkowej poprawy pozytywnej tendencji w zakresie realizacji dalej idących zobowiązań. Sekretariat PESCO przedstawi zmieniony dokument zawierający informacje na temat krajowych planów wdrożenia, oparty na przyszłym nowym zestawie bardziej szczegółowych celów na drugi etap wstępny PESCO; dokument ten może zawierać ramy czasowe osiągania przez uczestniczące państwa członkowskie uzgodnionych poziomów odniesienia.
8. Zachęca się uczestniczące państwa członkowskie do korzystania z platformy cyfrowej opracowanej przez Europejską Agencję Obrony (EDA) na potrzeby PESCO do celów przedkładania krajowych planów wdrożenia, co umożliwi im wykorzystanie danych, które już przekazały, na przykład w kontekście PESCO, CARD i innych odpowiednich inicjatyw Unii w dziedzinie obronności, przez co zmniejszy ich obciążenie administracyjne.
9. Zachęca się uczestniczące państwa członkowskie do wyjścia poza obecny poziom realizacji zobowiązań związanych z przemysłowym wymiarem sektora obronnego, poprzez przedstawienie planów jasno wskazujących, że projekty tych państw wynikające z ich polityk przemysłowych i strategii nabywania przyczyniają się do zwiększania konkurencyjności europejskiego przemysłu obronnego i mają pozytywny wpływ na EDTIB.
10. Zdecydowanie zachęca się uczestniczące państwa członkowskie, by w ramach dostępnych środków i zdolności zwiększyły swój wkład w aspekty operacyjne PESCO – tam gdzie wskazano luki – ze szczególnym naciskiem na dostępność sił, które można strategicznie rozmieścić w celu osiągnięcia poziomu ambicji Unii, na zestawienie potrzeb misji i operacji w dziedzinie WPBiO, na bazy danych szybkiego reagowania i na harmonogram grup bojowych UE.

11. Ponieważ pomyślne wypełnienie dalej idących zobowiązań PESCO wymaga zarówno zbiorowego, jak i indywidualnego wysiłku ze strony wszystkich uczestniczących państw członkowskich, w celu zapewnienia niezbędnego politycznego impulsu uczestniczące państwa członkowskie powinny w 2022 r. – oraz następnie co dwa lata – dołączać do swoich krajowych planów wdrożenia oświadczenie polityczne wysokiego szczebla, w którym nakreślą główne osiągnięcia oraz wskażą specyficzne dla siebie priorytety krajowe (zwłaszcza wspierające realizację unijnych priorytetów rozwoju zdolności oraz ustaleń i zaleceń CARD), a także wkład w wypełnianie dalej idących zobowiązań.

IV. Projekty PESCO

12. 46 projektów PESCO przyczynia się do wypełniania 20 dalej idących zobowiązań. 32 spośród tych projektów mogą wiązać się z możliwościami współpracy, w tym z obszarami kluczowymi określonymi w ramach CARD. Ponadto 24 z nich bezpośrednio odnoszą się do HICG, niwelując krytyczne braki w misjach i operacjach w dziedzinie WPBiO, natomiast 18 odnosi się do tych celów pośrednio.
13. Choć, zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 20 listopada 2020 r. w sprawie przeglądu strategicznego PESCO 2020, oczekuje się, że znaczna liczba projektów PESCO przyniesie konkretne rezultaty do końca 2025 r., ze skierowanego do Rady sprawozdania z postępów w realizacji projektów PESCO z dnia 2 czerwca 2021 r. wynika, że niektóre projekty mogą napotkać na pewne trudności, jeśli chodzi o osiągnięcie oczekiwanych wyników w tym terminie. Pomyślna realizacja wszystkich bieżących projektów PESCO oraz terminowe osiągnięcie wymiernych rezultatów i zapewnienie wymaganych zdolności będą miały wpływ na widoczność i wiarygodność PESCO.
14. W związku z tym Rada podkreśla, że uczestniczące państwa członkowskie powinny podjąć wysiłki na rzecz osiągnięcia wymiernych rezultatów zgodnie z planem, zwłaszcza w przypadku projektów pierwszej i drugiej fali, które wciąż pozostają na etapie koncepcyjnym, oraz projektów, które borykają się z poważnymi ograniczeniami związanymi z dalszym udoskonaleniem celów, zakresu i rezultatów. Oznacza to, że projekty te muszą zostać dokładnie zbadane w celu wskazania, jak należy je dalej realizować, lub rozważenia grupowania lub połączenia niektórych z nich, by zwiększyć ich wpływ i skuteczność, oszczędzać zasoby, zwiększyć synergie i zapobiegać niepotrzebnemu powielaniu działań. Gdy uczestnicy projektu stwierdzą, że projekty nie mogą zapewnić oczekiwanych rezultatów, projektom takim należy nadać nową dynamikę lub je zamknąć, tak aby zagwarantować, że wszystkie projekty PESCO są istotne, skuteczne i wiarygodne.
15. Rada zaleca, by koordynatorzy projektów częściej przekazywali sekretariatowi PESCO i pozostałym uczestniczącym państwom członkowskim informacje o stanie realizacji swoich projektów PESCO w celu zwiększenia przejrzystości i zdolności sekretariatu PESCO do odgrywania istotniejszej roli w doradzaniu uczestniczącym państwom członkowskim. W tym kontekście należy dodatkowo zwiększyć zasoby sekretariatu PESCO.
16. Rada wzywa uczestniczące państwa członkowskie, by priorytetowo traktowały europejskie podejście oparte na współpracy w celu uzupełnienia braków w zdolnościach i jak najlepiej wykorzystywały EDA jako europejskie forum wspólnego rozwoju zdolności stosownie do uzgodnionych zobowiązań w ramach PESCO, z uwzględnieniem pomocy ze strony EDA w dopracowywaniu propozycji projektów PESCO i ewentualnego wsparcia w realizacji projektów PESCO.
17. Uczestniczące państwa członkowskie mogą zwrócić się do sekretariatu PESCO o zaproponowanie pomysłów na potencjalne nowe projekty PESCO, niepodjętych dotychczas w ramach PESCO przez uczestniczące państwa członkowskie, z uwzględnieniem ustaleń i zaleceń CARD, a także unijnych priorytetów rozwoju zdolności wynikających z CDP, w tym HICG.
18. Z myślą o określeniu i wygenerowaniu przyszłych propozycji projektów PESCO Rada zwraca się do uczestniczących państw członkowskich, by częściej wykorzystywały unijne narzędzia planowania i rozwoju zdolności, a także ustalenia i zalecenia CARD jako drogowskaz do dalszego udoskonalania propozycji projektów, w szczególności w odniesieniu do obszarów kluczowych i zidentyfikowanych możliwości współpracy, także w wymiarze operacyjnym. Rada zachęca uczestniczące państwa członkowskie do dalszego przedkładania propozycji projektów PESCO, w szczególności propozycji mających bardziej operacyjny wymiar i przynoszących skutki w krótkim terminie, opierających się na istniejących zdolnościach, a także propozycji przyczyniających się do wypełnienia zidentyfikowanych w CDP i CARD luk i potrzeb w zdolnościach strategicznych.

V. Dalsze działania

19. Zalecenie Rady precyzujące bardziej szczegółowe cele dla każdego dalej idącego zobowiązania na drugi etap wstępny PESCO (2021–2025) powinno zostać przyjęte jak najszybciej.
20. Po tym jak zalecenie to zostanie zatwierdzone, sekretariat PESCO przedstawi zmieniony dokument zawierający informacje na temat krajowych planów wdrożenia, oparty na przyszłym nowym zestawie bardziej szczegółowych celów na drugi etap wstępny PESCO; dokument ten może zawierać ramy czasowe osiągnięcia przez uczestniczące państwa członkowskie uzgodnionych poziomów odniesienia.
21. Uczestniczące państwa członkowskie są wzywane do dokonania przeglądu swoich krajowych planów wdrożenia w celu ich odpowiedniej aktualizacji i do przedstawienia swoich zaktualizowanych krajowych planów wdrożenia sekretariatowi PESCO (w tym poprzez platformę cyfrową EDA) do dnia 10 marca 2022 r. Do kolejnego zaktualizowanego krajowego planu wdrożenia należy dołączyć oświadczenie polityczne wysokiego szczebla, w którym uczestniczące państwo członkowskie powinno nakreślić swoje główne osiągnięcia oraz wskazać specyficzne dla siebie priorytety i wkłady krajowe.
22. Rada przypominała, że zgodnie z przeglądem strategicznym PESCO 2020 sekretariat PESCO, a także uczestniczące państwa członkowskie, powinny kontynuować prace nad zachętami do usprawnienia wypełniania zobowiązań, w szczególności w przypadkach gdy Wysoki Przedstawiciel uznał postępy za niewystarczające, a Rada zwróciła na to uwagę; chodzi mianowicie o zobowiązania operacyjne oraz o zobowiązania związane z europejskim podejściem opartym na współpracy. Aby zapewnić polityczny impuls i zwiększyć zaangażowanie na płaszczyźnie politycznej, należy kontynuować regularne dyskusje polityczne na wysokim szczeblu między uczestniczącymi państwami członkowskimi a Wysokim Przedstawicielem.
23. Zachęca się uczestniczące państwa członkowskie do dalszych kontaktów z sekretariatem PESCO w ramach dwustronnych dialogów w celu osiągnięcia, utrzymania lub nawet dodatkowej poprawy pozytywnej tendencji w zakresie wypełniania dalej idących zobowiązań. Sekretariat PESCO przedstawiłby zalecenia dostosowane do każdego uczestniczącego państwa członkowskiego, które mogłyby zostać omówione podczas wspomnianych dialogów. W tym kontekście należy dodatkowo wzmocnić sekretariat PESCO.
24. Rada przypomina, że z uwzględnieniem wyniku prac nad Strategicznym kompasem uczestniczące państwa członkowskie – w kontekście procesu przeglądu strategicznego PESCO, który ma zostać przeprowadzony przed końcem drugiego etapu wstępnego PESCO w 2025 r., i zgodnie z notyfikacją PESCO, w której przypomina się również o szczególnym charakterze polityki bezpieczeństwa i obrony niektórych państw członkowskich – oceniają wypełnianie wszystkich zobowiązań PESCO, przeprowadzą dyskusję i podejmą decyzję w sprawie nowych zobowiązań z myślą o rozpoczęciu nowego etapu prac na rzecz europejskiej integracji w zakresie bezpieczeństwa i obronności.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 listopada 2021 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

II

*(Komunikaty)*KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa M.10460 – DMK / NIESKY / UELZENA / MILCHTROCKNUNG SÜDHANNOVER)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2021/C 464/03)

W dniu 4 listopada 2021 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku niemieckim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32021M10460. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do prawa Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾**16 listopada 2021 r.**

(2021/C 464/04)

1 euro =

Waluta			Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,1368	CAD	Dolar kanadyjski	1,4248
JPY	Jen	129,89	HKD	Dolar Hongkongu	8,8544
DKK	Korona duńska	7,4367	NZD	Dolar nowozelandzki	1,6186
GBP	Funt szterling	0,84533	SGD	Dolar singapurski	1,5393
SEK	Korona szwedzka	10,0293	KRW	Won	1 343,00
CHF	Frank szwajcarski	1,0528	ZAR	Rand	17,3177
ISK	Korona islandzka	150,40	CNY	Yuan renminbi	7,2627
NOK	Korona norweska	9,8863	HRK	Kuna chorwacka	7,5099
BGN	Lew	1,9558	IDR	Rupia indonezyjska	16 182,27
CZK	Korona czeska	25,227	MYR	Ringgit malezyjski	4,7359
HUF	Forint węgierski	366,35	PHP	Peso filipińskie	57,225
PLN	Złoty polski	4,6545	RUB	Rubel rosyjski	83,1933
RON	Lej rumuński	4,9493	THB	Bat tajlandzki	37,153
TRY	Lir turecki	11,6020	BRL	Real	6,1838
AUD	Dolar australijski	1,5490	MXN	Peso meksykańskie	23,4423
			INR	Rupia indyjska	84,5404

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

KOMISJA EUROPEJSKA

Zaproszenie do składania wniosków 2022 – EAC/A10/2021**Europejski Korpus Solidarności**

(2021/C 464/05)

1. Wprowadzenie i cele

Podstawą dla niniejszego zaproszenia do składania wniosków jest rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/888 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiające program „Europejski Korpus Solidarności”, a także roczny program prac Europejskiego Korpusu Solidarności na 2022 r. (C(2021)7860). Program „Europejski Korpus Solidarności” obejmuje lata 2021–2027. Ogólne i szczegółowe cele programu „Europejski Korpus Solidarności” wymieniono w art. 3 rozporządzenia.

2. Działania

Niniejsze zaproszenie do składania wniosków obejmuje następujące działania w ramach programu „Europejski Korpus Solidarności”:

- Projekty wolontariatu
- Zespoły wolontariuszy na obszarach o wysokim priorytecie
- Projekty solidarnościowe
- Znak jakości działań w ramach wolontariatu solidarnościowego
- Znak jakości wolontariatu w zakresie pomocy humanitarnej
- Wolontariat w ramach Europejskiego Ochotniczego Korpusu Pomocy Humanitarnej.

3. Kwalifikowalność

O finansowanie w ramach Europejskiego Korpusu Solidarności może się ubiegać każdy podmiot publiczny lub prywatny, o charakterze niedochodowym lub dochodowym, lokalny, regionalny, krajowy lub międzynarodowy. Ponadto o finansowanie na projekty solidarnościowe mogą ubiegać się grupy młodych osób, które zarejestrowały się w portalu Europejskiego Korpusu Solidarności.

We wszystkich działaniach Europejskiego Korpusu Solidarności mogą w pełni uczestniczyć następujące państwa ⁽¹⁾:

- 27 państw członkowskich Unii Europejskiej oraz kraje i terytoria zamorskie,
- państwa trzecie stowarzyszone z programem:
 - państwa EFTA-EOG: Islandia i Liechtenstein,
 - kraje kandydujące do UE ⁽²⁾: Republika Turcji, Republika Macedonii Północnej.

⁽¹⁾ Podmioty utworzone zgodnie z prawem i osoby legalnie przebywające w tych krajach.

⁽²⁾ Z zastrzeżeniem podpisania dwustronnych układów o stowarzyszeniu.

Ponadto niektóre działania są otwarte dla podmiotów utworzonych zgodnie z prawem w państwach trzecich niestowarzyszonych z programem.

Więcej szczegółów na temat zasad uczestnictwa w programie można znaleźć w przewodniku po Europejskim Korpusie Solidarności na 2022 r.

4. Budżet i czas trwania projektów

Całkowity budżet przeznaczony na niniejsze zaproszenie do składania wniosków szacuje się na 1 38 800 000 EUR.

Całkowity budżet przeznaczony na zaproszenie do składania wniosków oraz jego podział jest orientacyjny i uzależniony od przyjęcia rocznego programu prac Europejskiego Korpusu Solidarności na 2022 r.; może on ulec zmianie w zależności od zmian rocznego programu prac Europejskiego Korpusu Solidarności. Potencjalni wnioskodawcy powinni regularnie sprawdzać roczny program prac Europejskiego Korpusu Solidarności oraz dokonywane w nim zmiany, opublikowane na stronie: https://europa.eu/youth/solidarity/organisations/reference-documents-resources_pl

Przyznane dotacje oraz czas trwania projektów są różne w zależności od takich czynników jak rodzaj projektu i rodzaj kwalifikowalnych wnioskodawców.

5. Termin składania wniosków

Określone poniżej terminy składania wniosków upływają o godzinie 12.00 (w południe) czasu obowiązującego w Brukseli.

Projekty wolontariatu	23 lutego 2022 r.
	(runda fakultatywna) 4 października 2022 r.
Projekty solidarnościowe	23 lutego 2022 r.
	(runda fakultatywna) 4 maja 2022 r.
	4 października 2022 r.

Określone poniżej terminy składania wniosków upływają o godzinie 17.00 czasu obowiązującego w Brukseli.

Zespoły wolontariuszy na obszarach o wysokim priorytecie	6 kwietnia 2022 r.
Wolontariat w ramach Korpusu Pomocy Humanitarnej	3 maja 2022 r.

Wnioski o przyznanie znaku jakości można składać w sposób ciągły.

Szczegółowe instrukcje dotyczące składania wniosków można znaleźć w przewodniku po Europejskim Korpusie Solidarności na 2022 r.

6. Szczegółowe informacje

Szczegółowe warunki niniejszego zaproszenia do składania wniosków wraz z priorytetami można znaleźć w przewodniku po Europejskim Korpusie Solidarności na 2022 r. pod adresem: https://europa.eu/youth/solidarity/organisations/calls-for-proposals_pl

Przewodnik po Europejskim Korpusie Solidarności na 2022 r. jest integralną częścią niniejszego zaproszenia do składania wniosków, a określone w nim warunki uczestnictwa i finansowania mają w całości zastosowanie do niniejszego zaproszenia.

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych aluminiowych kół jezdnych pochodzących z Maroka

(2021/C 464/06)

Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała skargę złożoną zgodnie z art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), zawierającą zarzut istnienia dumpingu w przywozie niektórych aluminiowych kół jezdnych pochodzących z Maroka, który powoduje szkodę ⁽²⁾ dla przemysłu Unii.

1. Skarga

Skarga została złożona w dniu 4 października 2021 r. przez Stowarzyszenie Europejskich Producentów Kół („skarżący”). Skargę złożono w imieniu unijnych producentów niektórych aluminiowych kół jezdnych zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

Jawna wersja skargi i analiza, w jakim stopniu producenci unijni popierają skargę, są dołączone do akt do wglądu dla zainteresowanych stron. Sekcja 5.6 niniejszego zawiadomienia zawiera informacje o dostępie do akt dla zainteresowanych stron.

2. Produkt objęty dochodzeniem

Niniejsze dochodzenie dotyczy aluminiowych kół jezdnych do pojazdów silnikowych objętych pozycjami 8701 do 8705, nawet z akcesoriami lub z oponami („produkt objęty dochodzeniem”).

Wszystkie zainteresowane strony chcące przedłożyć informacje na temat zakresu produktu muszą to uczynić w terminie 10 dni od dnia opublikowania niniejszego zawiadomienia ⁽³⁾.

3. Zarzut dumpingu

Produktem, którego dotyczy zarzut dumpingu, jest produkt objęty dochodzeniem, pochodzący z Maroka („państwo, którego dotyczy postępowanie”), obecnie klasyfikowany do kodów CN ex 8708 70 10 i ex 8708 70 50 (kody TARIC: 8708 70 10 15, 8708 70 10 50, 8708 70 50 15 i 8708 70 50 50). Powyższe kody CN i kody TARIC podano jedynie w celach informacyjnych. Zakres niniejszego dochodzenia podlega definicji produktu objętego dochodzeniem zawartej w sekcji 2.

W przypadku braku wiarygodnych danych na temat cen krajowych w państwie, którego dotyczy postępowanie, zarzut dumpingu jest oparty na porównaniu wartości normalnej konstruowanej (koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne („SG&A”) oraz zysk) z ceną eksportową (na poziomie ex-works) produktu objętego dochodzeniem sprzedawanego na wywóz do Unii.

Marginesy dumpingu obliczone na podstawie tego porównania są znaczne w odniesieniu do państwa, którego dotyczy postępowanie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Ogólny termin „szkoda” odnosi się do istotnej szkody dla przemysłu Unii, zagrożenia spowodowania istotnej szkody lub istotnego opóźnienia powstawania takiego przemysłu, jak określono w art. 3 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

⁽³⁾ Odniesienia do publikacji niniejszego zawiadomienia oznaczają odniesienia do publikacji niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

4. **Zarzut spowodowania szkody i związek przyczynowy**

Skarżący przedstawił dowody na to, że przywóz produktu objętego dochodzeniem z państwa, którego dotyczy postępowanie, wzrósł w ujęciu bezwzględnym i pod kątem jego udziału w rynku w znacznym tempie, co wskazuje na prawdopodobieństwo znacznego wzrostu przywozu.

Ponadto zarzuca się, że przywóz jest wprowadzany w Unii po cenach, które wywarły już, oprócz innych skutków, negatywny wpływ na poziom cen sprzedaży, wielkość sprzedaży, udział w rynku i zyski przemysłu Unii.

Skarżący przedstawia ponadto dowody na swobodne dysponowanie dostatecznymi rezerwami mocy produkcyjnych w Maroku, co wskazuje na prawdopodobieństwo znacznego wzrostu przywozu.

Zarzuca się również, że przywóz po cenach dumpingowych prawdopodobnie nadal będzie znacząco rósł z powodu zamówień już utraconych na rzecz Maroka, co będzie miało coraz większy wpływ na wskaźniki gospodarcze przemysłu Unii w 2021 r. i następnych latach.

5. **Procedura**

Po poinformowaniu państw członkowskich i ustaleniu, że skarga została złożona przez przemysł Unii lub w jego imieniu oraz że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie postępowania, Komisja niniejszym wszczyna dochodzenie zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego.

W dochodzeniu zostanie ustalone, czy produkt objęty dochodzeniem pochodzący z państwa, którego dotyczy postępowanie, jest sprzedawany po cenach dumpingowych i czy dumping ten spowodował szkodę lub groził spowodowaniem szkody dla przemysłu unijnego.

W przypadku ustalenia wspomnianych faktów w dochodzeniu zostanie zbadane, czy wprowadzenie środków leży w interesie Unii zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego.

Komisja zwraca również uwagę stron na opublikowane zawiadomienie ⁽⁴⁾ w sprawie skutków, jakie pojawienie się COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne, które to zawiadomienie może mieć zastosowanie do niniejszego postępowania.

5.1. **Okres objęty dochodzeniem i okres badany**

Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody obejmie okres od dnia 1 października 2020 r. do dnia 30 września 2021 r. („okres objęty dochodzeniem”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmie okres od dnia 1 stycznia 2018 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

5.2. **Uwagi na temat skargi i wszczęcia dochodzenia**

Wszystkie zainteresowane strony chcące przekazać swoje uwagi dotyczące skargi (w tym dotyczące kwestii związanych ze szkodą i związkiem przyczynowym) lub wszelkich innych aspektów wszczęcia dochodzenia (w tym w jakim stopniu popierają skargę) mogą to uczynić w terminie 37 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia.

Wszelkie wnioski o posiedzenie wyjaśniające w sprawie wszczęcia dochodzenia muszą wpłynąć w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia.

5.3. **Procedura dotycząca stwierdzenia dumpingu**

Wzywa się producentów eksportujących ⁽⁵⁾ produktu objętego dochodzeniem z państwa, którego dotyczy postępowanie, do udziału w dochodzeniu Komisji.

⁽⁴⁾ Zawiadomienie w sprawie skutków, jakie pojawienie się COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne (Dz.U. C 86 z 16.3.2020, s. 6).

⁽⁵⁾ Producentem eksportującym jest każde przedsiębiorstwo w państwie, którego dotyczy postępowanie, które to przedsiębiorstwo produkuje i wywozi produkt objęty dochodzeniem na rynek unijny, bezpośrednio lub za pośrednictwem strony trzeciej, w tym każde z powiązanych z nim przedsiębiorstw uczestniczących w produkcji, sprzedaży krajowej lub wywozie produktu objętego dochodzeniem.

5.3.1. Dochodzenie dotyczące producentów eksportujących

5.3.1.1. Procedura dotycząca producentów eksportujących, którzy zostaną objęci dochodzeniem, w państwie, którego dotyczy postępowanie

a) Kontrola wyrwykowa

Ze względu na potencjalnie dużą liczbę uczestniczących w postępowaniu producentów eksportujących z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz w celu zakończenia dochodzenia w terminie określonym prawem Komisja może objąć dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczoną liczbę producentów eksportujących, wybierając próbę (proces ten zwany jest także „kontrolą wyrwykową”). Kontrola wyrwykowa zostanie przeprowadzona zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszyscy producenci eksportujący lub przedstawiciele działający w ich imieniu są niniejszym proszeni o przekazanie Komisji informacji na temat ich przedsiębiorstw(-a) w terminie siedmiu dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia. Informacje te należy przekazać za pośrednictwem platformy TRON.tdi („TRON”) na następujący adres: https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/tdi/form/AD686_SAMPLING_FORM_FOR_EXPOR_TING_PRODUCER. Informacje dotyczące dostępu do platformy Tron można znaleźć w sekcjach 5.6 i 5.8 poniżej.

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne do doboru próby producentów eksportujących Komisja skontaktowała się też z władzami państwa, którego dotyczy postępowanie, a ponadto może skontaktować się z wszystkimi znanymi jej zrzeczeniami producentów eksportujących.

W przypadku konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej dobór próby producentów eksportujących może opierać się na kryterium największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą można właściwie zbadać w dostępnym czasie. Komisja powiadomi o przedsiębiorstwach wybranych do próby wszystkich znanych producentów eksportujących, władze państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz zrzeczenia producentów eksportujących, w stosownych przypadkach za pośrednictwem władz państwa, którego dotyczy postępowanie.

Komisja, po otrzymaniu informacji niezbędnych do dokonania doboru próby producentów eksportujących, poinformuje zainteresowane strony o decyzji, czy zostały objęte próbą. Producenci eksportujący wybrani do próby będą musieli przedłożyć wypełniony kwestionariusz w terminie 30 dni od daty powiadomienia o decyzji, czy zostali objęci próbą, o ile nie wskazano inaczej.

Komisja doda notę o doborze próby do akt do wglądu dla zainteresowanych stron. Wszelkie uwagi na temat doboru próby muszą wpłynąć w terminie trzech dni od daty powiadomienia o decyzji o doborze próby.

Kopia kwestionariusza dla producentów eksportujących dostępna jest w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron i na stronie DG ds. Handlu: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2563.

Kwestionariusz zostanie także udostępniony wszystkim znanym zrzeczeniom producentów eksportujących oraz władzom tego państwa.

Bez uszczerbku dla możliwego zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego, producenci eksportujący, którzy zgłoszili się na włączenie ich do próby, lecz nie zostali do niej wybrani, zostaną uznani za współpracujących („nieobjęci próbą współpracujący producenci eksportujący”). Bez uszczerbku dla poniższej sekcji 5.3.1.1 lit. b), cła antydumpingowe, które mogą być zastosowane do przywozu pochodzącego od nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących, nie przekroczą średniego ważonego marginesu dumpingu ustalonego dla producentów eksportujących objętych próbą ⁽⁹⁾.

b) Indywidualny margines dumpingu dla producentów eksportujących niewłączonych do próby

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego nieobjęci próbą współpracujący producenci eksportujący mogą wystąpić z wnioskiem o ustalenie przez Komisję ich indywidualnych marginesów dumpingu. Producenci eksportujący, którzy chcą wystąpić z wnioskiem o indywidualny margines dumpingu, muszą wypełnić kwestionariusz i odesłać go w terminie 30 dni od daty zawiadomienia o doborze próby, o ile nie wskazano inaczej. Kopia kwestionariusza dla producentów eksportujących dostępna jest w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron i na stronie DG ds. Handlu: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2563. Komisja zbada, czy nieobjętym próbą współpracującym producentom eksportującym można przyznać indywidualną stawkę cła zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

⁽⁹⁾ Na podstawie art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego pomija się marginesy zerowe i *de minimis* oraz marginesy ustalone zgodnie z warunkami określonymi w art. 18 rozporządzenia podstawowego.

Nieobjęci próbą współpracujący producenci eksportujący, który wnioskuje o indywidualny margines dumpingu, powinni mieć jednak świadomość, że Komisja może mimo wszystko podjąć decyzję o nieustalaniu dla nich indywidualnego marginesu dumpingu, jeżeli, na przykład, liczba nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących będzie tak duża, że ustalenie takie byłoby nadmiernie uciążliwe i uniemożliwiłoby zakończenie dochodzenia na czas.

5.3.2. Dochodzenie dotyczące importerów niepowiązanych ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾

Importerów niepowiązanych, przywożących produkt objęty dochodzeniem z państwa, którego dotyczy postępowanie, do Unii, wzywa się do udziału w niniejszym dochodzeniu.

Ze względu na potencjalnie dużą liczbę importerów niepowiązanych uczestniczących w postępowaniu oraz w celu zakończenia dochodzenia w terminie określonym prawem Komisja może objąć dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczoną liczbę importerów niepowiązanych, wybierając próbę (proces ten zwany jest także „kontrolą wyrywkową”). Kontrola wyrywkowa zostanie przeprowadzona zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszyscy importerzy niepowiązani lub przedstawiciele działający w ich imieniu są proszeni o przekazanie Komisji informacji na temat swoich przedsiębiorstw określonych w załączniku do niniejszego zawiadomienia w terminie siedmiu dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia.

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne do doboru próby importerów niepowiązanych Komisja może ponadto skontaktować się z wszystkimi znanymi zrzeszeniami importerów.

W przypadku konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej dobór próby importerów może opierać się na kryterium największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży w Unii produktu objętego dochodzeniem, którą to sprzedaż można właściwie zbadać w dostępnym czasie.

Komisja, po otrzymaniu informacji niezbędnych do dokonania doboru próby, poinformuje zainteresowane strony o swojej decyzji w sprawie doboru próby obejmującej importerów. Komisja doda również notę o doborze próby do akt do wglądu dla zainteresowanych stron. Wszelkie uwagi na temat doboru próby muszą wpłynąć w terminie trzech dni od powiadomienia o decyzji o doborze próby.

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne do dochodzenia Komisja udostępni kwestionariusze importerom niepowiązanym objętym próbą. Strony muszą przedłożyć wypełniony kwestionariusz w terminie 30 dni od daty zawiadomienia o decyzji w sprawie doboru próby, o ile nie wskazano inaczej.

Kopia kwestionariusza dla importerów dostępna jest w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron i na stronie DG ds. Handlu: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2563.

5.4. **Procedura dotycząca ustalenia szkody lub zagrożenia spowodowania szkody i dochodzenie dotyczące producentów unijnych**

Ustalenie szkody odbywa się na podstawie zebranych dowodów, po dokonaniu obiektywnej oceny wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych i jego wpływu na ceny na rynku unijnym oraz wpływu tego przywozu na przemysł Unii. W celu ustalenia, czy przemysł Unii doznał szkody lub grozi mu spowodowanie szkody, wzywa się producentów unijnych produktu objętego dochodzeniem do udziału w dochodzeniu Komisji

(7) Ta sekcja dotyczy wyłącznie importerów niepowiązanych z producentami eksportującymi. Importerzy powiązani z producentami eksportującymi muszą wypełnić załącznik I do kwestionariusza dla tych producentów eksportujących. Zgodnie z art. 127 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny dwie osoby uważa się za powiązane, gdy: a) jedna jest urzędnikiem lub dyrektorem w firmie drugiej osoby; b) są one prawnie uznanymi współnikami w działalności gospodarczej; c) są one pracodawcą i pracownicą; d) osoba trzecia bezpośrednio lub pośrednio dysponuje prawami głosu lub udziałem w kapitale zakładowym wynoszącym co najmniej 5 % wszystkich praw głosu lub co najmniej 5 % kapitału zakładowego obu osób; e) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugą; f) obie znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby; g) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, osobę trzecią lub h) są członkami tej samej rodziny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558). Za członków rodziny uważa się wyłącznie osoby pozostające ze sobą w którymkolwiek z wymienionych poniżej stosunków: (i) mąż i żona, (ii) rodzice i dzieci, (iii) bracia i siostry (rodzeni lub przyrodni), (iv) dziadkowie i wnuki, (v) wuj lub ciotka i bratanek lub siostrzeniec oraz bratanica lub siostrzenica, (vi) teściowie i zięć lub synowa, (vii) szwagier i szwagierka. Zgodnie z art. 5 pkt 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny „osoba” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, ale uznaną – na mocy prawa unijnego lub krajowego – za mającą zdolność do czynności prawnych (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

(8) Dane przekazane przez importerów niepowiązanych mogą być wykorzystane także w związku z innymi aspektami niniejszego dochodzenia niż stwierdzenie dumpingu.

Ze względu na dużą liczbę producentów unijnych objętych postępowaniem oraz w celu zakończenia dochodzenia w terminie określonym prawem Komisja podjęła decyzję o objęciu dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczonej liczby producentów unijnych, wybierając próbę (proces ten zwany jest także „kontrolą wyrwykową”). Kontrola wyrwykowa jest przeprowadzana zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

Wstępnie Komisja wybrała próbę producentów unijnych. Szczegółowe informacje na ten temat są dostępne w dokumentacji do wglądu dla zainteresowanych stron. Zainteresowane strony zaprasza się do przedstawienia uwag w sprawie wstępnego doboru próby. Ponadto pozostali producenci unijni lub przedstawiciele działający w ich imieniu, którzy uważają, że istnieją powody, aby włączyć ich do próby, muszą zgłosić się do Komisji w terminie 7 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia. Wszelkie uwagi dotyczące wstępnego doboru próby należy przekazać w terminie 7 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia, o ile nie wskazano inaczej.

Komisja powiadomi o przedsiębiorstwach ostatecznie wybranych do próby wszystkich znanych producentów unijnych i zrzeszenia producentów unijnych.

Producenci unijni wybrani do próby będą musieli przedłożyć wypełniony kwestionariusz w terminie 30 dni od daty powiadomienia o decyzji, czy zostali objęci próbą, o ile nie wskazano inaczej.

Kopia kwestionariusza dla unijnych producentów dostępna jest w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron i na stronie DG ds. Handlu: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2563.

5.5. **Procedura oceny interesu Unii**

W przypadku stwierdzenia dumpingu i ustalenia, że spowodował on szkodę, na podstawie art. 21 rozporządzenia podstawowego zostanie podjęta decyzja o tym, czy wprowadzenie środków antydumpingowych nie byłoby w interesie Unii. Producenci unijni, importerzy i reprezentujące ich zrzeszenia, użytkownicy i reprezentujące ich zrzeszenia, związki zawodowe oraz reprezentatywne organizacje konsumenckie są proszeni o przekazanie Komisji informacji dotyczących tego, czy wprowadzenie środków nie byłoby w interesie Unii. Aby wziąć udział w dochodzeniu, reprezentatywne organizacje konsumenckie muszą udowodnić istnienie obiektywnego związku pomiędzy swoją działalnością a produktem objętym dochodzeniem.

Informacje dotyczące oceny interesu Unii należy przekazać w terminie 37 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia, o ile nie wskazano inaczej. Informacje mogą być dostarczane w dowolnym formacie lub poprzez wypełnienie opracowanego przez Komisję kwestionariusza. Kopia kwestionariuszy, w tym również kwestionariusza dla użytkowników produktu objętego dochodzeniem, dostępna jest w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron i na stronie DG ds. Handlu: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2563. Informacje przedstawione zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zostaną uwzględnione wyłącznie wtedy, gdy będą poparte udokumentowanymi informacjami w momencie ich przedstawienia.

5.6. **Zainteresowane strony**

Aby wziąć udział w dochodzeniu, zainteresowane strony, takie jak producenci eksportujący, producenci unijni, importerzy i reprezentujące ich zrzeszenia, użytkownicy i reprezentujące ich zrzeszenia, związki zawodowe oraz reprezentatywne organizacje konsumenckie muszą udowodnić istnienie obiektywnego związku między swoją działalnością a produktem objętym dochodzeniem.

Producenci eksportujący, producenci unijni, importerzy i reprezentujące ich zrzeszenia, którzy udostępniili informacje zgodnie z procedurami opisanymi w sekcjach 5.3, 5.4 i 5.5 powyżej, zostaną uznani za zainteresowane strony, pod warunkiem że istnieje obiektywny związek między ich działalnością a produktem objętym dochodzeniem.

Pozostałe strony będą mogły uczestniczyć w dochodzeniu jako zainteresowane strony tylko od momentu zgłoszenia się i pod warunkiem, że istnieje obiektywny związek między ich działalnością a produktem objętym dochodzeniem. Okoliczność bycia uznanym za zainteresowaną stronę pozostaje bez uszczerbku dla zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego.

Dostęp do akt do wglądu dla zainteresowanych stron odbywa się za pośrednictwem TRON.tdi na stronie: <https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/TDI>. By uzyskać dostęp, należy postępować zgodnie z poleceniami na podanej stronie (*).

(*) W razie problemów technicznych prosimy o kontakt z działem pomocy DG ds. Handlu (E-mail: trade-service-desk@ec.europa.eu lub Tel. +32 22979797).

5.7. **Możliwość złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające do służb Komisji prowadzących dochodzenie**

Wszystkie zainteresowane strony mogą złożyć wniosek o posiedzenie wyjaśniające do służb Komisji prowadzących dochodzenie.

Wszelkie wnioski o posiedzenie wyjaśniające należy sporządzać na piśmie, podając uzasadnienie oraz zestawienie kwestii, które zainteresowana strona pragnie omówić w trakcie posiedzenia wyjaśniającego. Posiedzenie wyjaśniające będzie ograniczać się do kwestii wskazanych uprzednio na piśmie przez zainteresowane strony.

Harmonogram posiedzeń wyjaśniających przedstawia się następująco:

- w odniesieniu do wszelkich posiedzeń wyjaśniających, które odbędą się przed terminem wprowadzenia środków tymczasowych, należy złożyć wniosek w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia. Posiedzenie wyjaśniające powinno odbyć się w ciągu 60 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia;
- po etapie tymczasowych ustaleń należy złożyć wniosek w terminie pięciu dni od daty ujawnienia tymczasowych ustaleń lub dokumentu informacyjnego. Posiedzenie wyjaśniające powinno odbyć się w ciągu 15 dni od daty powiadomienia o ujawnieniu tymczasowych ustaleń lub daty dokumentu informacyjnego;
- na etapie ostatecznych ustaleń należy złożyć wniosek w terminie trzech dni od daty ujawnienia ostatecznych ustaleń. Posiedzenie wyjaśniające powinno odbyć się w okresie wyznaczonym na zgłaszanie uwag na temat ujawnienia ostatecznych ustaleń. W przypadku dodatkowego ujawnienia ostatecznych ustaleń należy złożyć wniosek bezzwłocznie po takim dodatkowym ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Posiedzenie wyjaśniające powinno odbyć się w terminie przewidzianym na zgłaszanie uwag na temat takiego ujawnienia.

Określone terminy pozostają bez uszczerbku dla prawa służb Komisji do wyrażenia zgody na posiedzenie wyjaśniające poza tymi terminami w należycie uzasadnionych przypadkach oraz dla prawa Komisji do niewyrażenia zgody na posiedzenie wyjaśniające w należycie uzasadnionych przypadkach. Jeżeli służby Komisji odrzucą wniosek o posiedzenie wyjaśniające, zainteresowana strona zostanie poinformowana o powodach takiej decyzji.

Zasadniczo posiedzenia wyjaśniające nie będą służyć do przedstawiania informacji faktycznych, których nie umieszczono jeszcze w aktach. Niemniej jednak w interesie dobrej administracji i aby umożliwić służbom Komisji postępy w dochodzeniu, zainteresowane strony mogą zostać poproszone o przekazanie nowych informacji faktycznych po posiedzeniu wyjaśniającym.

5.8. **Instrukcje dotyczące składania oświadczeń pisemnych i przesyłania wypełnionych kwestionariuszy oraz korespondencji**

Informacje przekazywane Komisji dla celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu muszą być wolne od praw autorskich. Przed przekazaniem Komisji informacji lub danych, które są objęte prawami autorskimi osób trzecich, zainteresowane strony muszą zwrócić się do właściciela praw autorskich o udzielenie specjalnego zezwolenia wyraźnie umożliwiającego: a) wykorzystanie przez Komisję tych informacji i danych do celów niniejszego postępowania dotyczącego ochrony handlu oraz b) udostępnienie tych informacji i danych zainteresowanym stronom niniejszego dochodzenia w formie umożliwiającej im wykonywanie ich prawa do obrony.

Wszystkie pisemne zgłoszenia, łącznie z informacjami wymaganymi w niniejszym zawiadomieniu, wypełnione kwestionariusze i korespondencje dostarczone przez zainteresowane strony, w odniesieniu do których wnioskuje się o ich traktowanie na zasadzie poufności, należy oznakować „Sensitive” ⁽¹⁰⁾. Strony przesyłające informacje w toku niniejszego dochodzenia są proszone o uzasadnienie wniosku o traktowanie na zasadzie poufności.

Zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego strony przedstawiające informacje oznakowane „Sensitive” powinny przedłożyć ich streszczenia bez klauzuli poufności, oznakowane „For inspection by interested parties”. Streszczenia powinny być wystarczająco szczegółowe, żeby umożliwić prawidłowe zrozumienie istoty informacji przekazanych z klauzulą poufności.

Jeżeli strona przekazująca poufne informacje nie wskaże odpowiedniego powodu wniosku o traktowanie na zasadzie poufności lub nie dostarczy streszczenia informacji bez klauzuli poufności w wymaganym formacie i o wymaganej jakości, Komisja może nie uwzględnić takich informacji, chyba że można wykazać w sposób zadowalający z właściwych źródeł, że informacje te są poprawne.

⁽¹⁰⁾ Dokument oznakowany „Sensitive” jest uważany za dokument poufny zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego i art. 6 Porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie tariff celnych i handlu 1994 (porozumienie antydumpingowe). Jest on także dokumentem chronionym zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

Zainteresowane strony proszone są o przesłanie wszystkich oświadczeń i wniosków, w tym zeskanowanych pełnomocnictw i poświadczeń, za pośrednictwem platformy TRON.tdi (<https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/TDI>). Komunikując się za pośrednictwem platformy TRON.tdi lub poczty elektronicznej, zainteresowane strony wyrażają akceptację zasad dotyczących oświadczeń w formie elektronicznej, które zostały zawarte w dokumencie zatytułowanym „CORRESPONDENCE WITH THE EUROPEAN COMMISSION IN TRADE DEFENCE CASES” („Korespondencja z Komisją Europejską w sprawach dotyczących ochrony handlu”), opublikowanym na stronie internetowej DG ds. Handlu pod adresem: http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2011/june/tradoc_148003.pdf. Zainteresowane strony muszą podać swoją nazwę, adres, numer telefonu i aktualny adres poczty elektronicznej, a także upewnić się, że podany adres poczty elektronicznej funkcjonuje jako oficjalny adres przedsiębiorstwa, a pocztę elektroniczną sprawdza się codziennie. Po otrzymaniu danych kontaktowych Komisja będzie kontaktowała się z zainteresowanymi stronami wyłącznie za pośrednictwem platformy TRON.tdi lub poczty elektronicznej, chyba że strony te wyraźnie zwrócą się o przesyłanie im przez Komisję wszystkich dokumentów za pomocą innego środka komunikacji, a także z wyjątkiem sytuacji, w której charakter przesyłanego dokumentu wymagać będzie zastosowania listu poleconego. Dodatkowe zasady i informacje dotyczące korespondencji z Komisją, w tym zasady składania oświadczeń za pośrednictwem platformy TRON.tdi lub poczty elektronicznej, zawarto w wyżej wspomnianych instrukcjach dotyczących komunikacji z zainteresowanymi stronami.

Adres Komisji do celów korespondencji:

European Commission
Directorate-General for Trade
Dyrekcja G
Office: CHAR 04/039
1049 Brussels
BELGIA

E-mail: TRADE-AD686-ARW-DUMPING@ec.europa.eu

TRADE-AD686-ARW-INJURY@ec.europa.eu

6. Harmonogram dochodzenia

Dochodzenie zostanie zamknięte, na podstawie art. 6 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, w terminie wynoszącym zasadniczo 13, lecz nie więcej niż 14 miesięcy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia. Zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego środki tymczasowe mogą zostać wprowadzone zasadniczo w ciągu 7 miesięcy, a w każdym razie nie później niż 8 miesięcy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia.

Zgodnie z art. 19 a rozporządzenia podstawowego Komisja przekaze informacje o planowanym wprowadzeniu cel tymczasowych na 4 tygodnie przed wprowadzeniem środków tymczasowych. Zainteresowane strony będą miały trzy dni robocze na zgłoszenie uwag na piśmie dotyczących dokładności obliczeń.

Jeżeli Komisja nie zamierza wprowadzić cel tymczasowych, lecz planuje kontynuować dochodzenie, zainteresowane strony zostaną poinformowane, za pomocą dokumentu informacyjnego, o nienakładaniu cel na 4 tygodnie przed upływem terminu zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

Zainteresowane strony będą miały 15 dni na zgłoszenie uwag na piśmie dotyczących tymczasowych ustaleń lub dokumentu informacyjnego oraz 10 dni na zgłoszenie uwag na piśmie dotyczących ostatecznych ustaleń, o ile nie określono inaczej. W stosownych przypadkach w dodatkowych ujawnieniach ostatecznych ustaleń określony zostanie termin zgłaszania przez zainteresowane strony uwag na piśmie.

7. Przekazywanie informacji

Co do zasady zainteresowane strony mogą przekazywać informacje wyłącznie w terminach określonych w sekcji 5 i 6 niniejszego zawiadomienia. Przy przekazywaniu wszelkich innych informacji niewchodzących w zakres tych sekcji należy przestrzegać poniższych terminów:

- Wszelkie informacje na etapie tymczasowych ustaleń należy przekazać w terminie 70 dni, licząc od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia, o ile nie określono inaczej.
- O ile nie określono inaczej, zainteresowane strony nie powinny przedstawiać nowych informacji faktycznych po terminie zgłaszania uwag do ujawnienia tymczasowych ustaleń lub dokumentu informacyjnego na etapie tymczasowych ustaleń. Po tym terminie zainteresowane strony mogą przedstawić tylko nowe informacje faktyczne, pod warunkiem że są w stanie wykazać, że takie nowe informacje faktyczne są niezbędne do odrzucenia zarzutów faktycznych postawionych przez inne zainteresowane strony oraz pod warunkiem że takie nowe informacje faktyczne można zweryfikować w czasie, jaki pozostaje do zakończenia dochodzenia w terminie;

- Aby zakończyć dochodzenie w obowiązkowych terminach, Komisja nie będzie przyjmować uwag od zainteresowanych stron po terminie zgłaszania uwag na temat ostatecznego ujawnienia lub, w stosownych przypadkach, po terminie zgłaszania uwag na temat dodatkowego ostatecznego ujawnienia.

8. **Możliwość zgłaszania uwag do informacji przekazywanych przez inne strony**

Aby zagwarantować prawo do obrony, zainteresowane strony powinny mieć możliwość zgłaszania uwag do informacji przekazanych przez inne zainteresowane strony. W takiej sytuacji zainteresowane strony mogą odnieść się wyłącznie do kwestii podniesionych przez inne zainteresowane strony w przekazanych przez nie informacjach i nie mogą poruszać nowych kwestii.

Takie uwagi należy zgłaszać zgodnie z poniższymi terminami:

- Wszelkie uwagi dotyczące informacji przedstawionych przez inne zainteresowane strony przed terminem wprowadzenia środków tymczasowych należy zgłaszać najpóźniej 75. dnia, licząc od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia, o ile nie określono inaczej.
- Uwagi do informacji przekazanych przez inne zainteresowane strony w reakcji na ujawnienie tymczasowych ustaleń lub dokumentu informacyjnego należy zgłaszać w ciągu siedmiu dni od terminu zgłaszania uwag do tymczasowych ustaleń lub dokumentu informacyjnego, o ile nie wskazano inaczej.
- Uwagi do informacji przekazanych przez inne zainteresowane strony w reakcji na ujawnienie ostatecznych ustaleń należy zgłaszać w ciągu 3 dni od terminu zgłaszania uwag do ujawnienia ostatecznych ustaleń, o ile nie wskazano inaczej. W przypadku dodatkowego ostatecznego ujawnienia uwagi do informacji przekazanych przez inne zainteresowane strony w reakcji na takie ujawnienie należy zgłaszać w ciągu jednego dnia od terminu zgłaszania uwag do ostatecznych ustaleń, o ile nie wskazano inaczej.

Podane terminy pozostają bez uszczerbku dla prawa Komisji do zwrócenia się do zainteresowanych stron o przekazanie dodatkowych informacji w należycie uzasadnionych przypadkach.

9. **Przedłużenie terminów określonych w niniejszym zawiadomieniu**

O przedłużenie terminów przewidzianych w niniejszym zawiadomieniu należy zwracać się wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach, a terminy te mogą zostać przedłużone tylko w należycie uzasadnionych przypadkach, o ile podane zostanie właściwe uzasadnienie.

Każde przedłużenie terminu udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu będzie zazwyczaj ograniczone do 3 dni i z reguły nie będzie przekraczać 7 dni.

Odnosnie do terminów przekazania innych informacji określonych w niniejszym zawiadomieniu o wszczęciu, będą one przedłużane o nie więcej niż trzy dni, chyba że wskazane zostaną wyjątkowe okoliczności.

10. **Brak współpracy**

W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w określonych terminach albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania potwierdzających lub zaprzeczających ustaleń, tymczasowych lub końcowych, na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te mogą zostać pominięte, a ustalenia mogą być dokonywane na podstawie dostępnych faktów.

Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

Niedostarczenie informacji w formie skomputeryzowanej nie jest traktowane jako odmowa współpracy, pod warunkiem że zainteresowana strona wykaże, że przedstawienie informacji w wymaganej formie wiązałoby się dla niej z nieuzasadnionymi wysokimi kosztami lub byłoby dla niej zbyt dużym obciążeniem. W takim przypadku strona ta powinna niezwłocznie skontaktować się z Komisją.

11. Rzecznik praw stron

Zainteresowane strony mogą wystąpić o interwencję rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Rzecznik praw stron rozpatruje wnioski o dostęp do akt, spory dotyczące poufności dokumentów, wnioski o przedłużenie terminów i wszelkie inne wnioski dotyczące prawa do obrony zainteresowanych stron i osób trzecich, jakie mogą się pojawić w toku postępowania.

Rzecznik praw stron może zorganizować posiedzenia wyjaśniające i podjąć się mediacji między zainteresowaną lub stronami i służbami Komisji, aby zapewnić pełne wykonanie prawa zainteresowanych stron do obrony. Wniosek o posiedzenie wyjaśniające z udziałem rzecznika praw stron należy sporządzić na piśmie, podając uzasadnienie. Rzecznik praw stron zapozna się z uzasadnieniem wniosków. Posiedzenia wyjaśniające powinny odbywać się wyłącznie wtedy, gdy w należyтым czasie nie rozstrzygnięto przedmiotowych kwestii ze służbami Komisji.

Zainteresowane strony proszone są o przestrzeganie terminów określonych w sekcji 5.7 niniejszego zawiadomienia, również w odniesieniu do interwencji rzecznika praw stron, w tym w ramach posiedzeń wyjaśniających. Wszelkie wnioski należy przedkładać terminowo i szybko, tak aby nie zakłócać dobrze zorganizowanego przebiegu procedury. W tym celu zainteresowane strony powinny zwrócić się o interwencję rzecznika praw stron możliwie jak najwcześniej po wystąpieniu zdarzenia uzasadniającego taką interwencję. Rzecznik praw stron zapozna się z uzasadnieniem złożonych wniosków o interwencję, charakterem poruszonych w nich kwestii i wpływem tych kwestii na prawo do obrony, mając na uwadze interes dobrej administracji i terminowe zakończenie dochodzenia.

Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach internetowych DG ds. Handlu dotyczących rzecznika praw stron: <http://ec.europa.eu/trade/trade-policy-and-you/contacts/hearing-officer/>.

12. Przetwarzanie danych osobowych

Wszelkie dane osobowe zgromadzone podczas dochodzenia będą przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽¹⁾.

Nota na temat ochrony danych, za pośrednictwem której informuje się wszystkie osoby fizyczne o przetwarzaniu danych osobowych w ramach działań Komisji w zakresie ochrony handlu, jest dostępna na stronie internetowej DG ds. Handlu: <http://ec.europa.eu/trade/policy/accessing-markets/trade-defence/>.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

ZAŁĄCZNIK

- ☐ Wersja „Sensitive”

☐ Wersja „For inspection by interested parties”

(zaznaczyć właściwe pole)

**POSTĘPOWANIE ANTYDUMPINGOWE DOTYCZĄCE PRZYWOZU NIEKTÓRYCH ALUMINIO-
WYCH KÓŁ JEZDNYCH POCHODZĄCYCH Z MAROKA**

INFORMACJE NA TEMAT DOBORU PRÓBY IMPORTERÓW NIEPOWIĄZANYCH

Niniejszy formularz ma pomóc importerom niepowiązanym w dostarczeniu informacji związanych z kontrolą wyrw-
kową, wymaganych w sekcji 5.3.2 zawiadomienia o wszczęciu.

Zarówno wersję „Sensitive”, jak i wersję „For inspection by interested parties” należy odesłać Komisji, jak określono w zawi-
domieniu o wszczęciu.

1. DANE SŁUŻĄCE IDENTYFIKACJI I DANE KONTAKTOWE

Proszę podać następujące dane dotyczące przedsiębiorstwa:

Nazwa przedsiębiorstwa	
Adres	
Osoba wyznaczona do kontaktów	
E-mail	
Telefon	

2. OBRÓT I WIELKOŚĆ SPRZEDAŻY

Proszę podać łączną wartość obrotu przedsiębiorstwa w euro (EUR), wartość w euro (EUR) oraz wielkość w sztukach
i w tonach dotyczące przywozu do Unii i odsprzedaży na rynku unijnym po przywozie z Maroka, w okresie objętym
dochodzeniem, dla produktu objętego dochodzeniem określonego w zawiadomieniu o wszczęciu.

	Wielkość w sztukach	Wielkość w tonach	Wartość w euro (EUR)
Łączny obrót przedsiębiorstwa w euro (EUR)			
Przywóz produktu objętego dochodzeniem pochodzącego z Maroka do Unii			
Przywóz produktu objętego dochodzeniem do Unii (ze wszystkich miejsc pochodzenia)			
Odsprzedaż produktu objętego dochodzeniem na rynku unijnym po przywozie z Maroka			

3. DZIAŁALNOŚĆ PRZEDSIĘBIORSTWA I PRZEDSIĘBIORSTW POWIĄZANYCH ⁽¹⁾

Proszę dokładnie określić działalność przedsiębiorstwa i wszystkich przedsiębiorstw powiązanych (proszę je wymienić i podać charakter powiązania z Państwem przedsiębiorstwem) uczestniczących w produkcji lub sprzedaży (eksportowej lub krajowej) produktu objętego dochodzeniem. Działalność taka może obejmować, choć nie wyłącznie, zakup produktu objętego dochodzeniem, jego produkcję w ramach podwykonawstwa, przetwarzanie produktu objętego dochodzeniem lub handel nim.

Nazwa i lokalizacja przedsiębiorstwa	Działalność	Powiązanie

4. INNE INFORMACJE

Proszę podać wszelkie inne istotne informacje, które zdaniem przedsiębiorstwa mogłyby pomóc Komisji w doborze próby.

5. ZAŚWIADCZENIE

Poprzez przekazanie wyżej wspomnianych informacji przedsiębiorstwo wyraża zgodę na ewentualne włączenie go do próby. Jeżeli przedsiębiorstwo zostanie włączone do próby, będzie to dla niego oznaczać konieczność wypełnienia kwestionariusza oraz wyrażenia zgody na wizytę na jego terenie w celu weryfikacji udzielonych odpowiedzi. W przypadku gdy przedsiębiorstwo nie wyrazi zgody na ewentualne włączenie go do próby, zostanie uznane za podmiot niewspółpracujący w dochodzeniu. Ustalenia Komisji dotyczące niewspółpracujących importerów opierają się na dostępnych faktach, a ich wynik może być dla takiego przedsiębiorstwa mniej korzystny niż w przypadku, gdyby podjęło ono współpracę.

Podpis upoważnionego pracownika:

Imię i nazwisko oraz stanowisko upoważnionego pracownika:

Data:

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 127 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny dwie osoby uważa się za powiązane, gdy: a) jedna jest urzędnikiem lub dyrektorem w firmie drugiej osoby; b) są one prawnie uznanymi współnikami w działalności gospodarczej; c) są one pracodawcą i pracobiorcą; d) osoba trzecia bezpośrednio lub pośrednio dysponuje prawami głosu lub udziałem w kapitale zakładowym wynoszącym co najmniej 5 % wszystkich praw głosu lub co najmniej 5 % kapitału zakładowego obu osób; e) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugą; f) obie znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby; g) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, osobę trzecią lub h) są członkami tej samej rodziny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558). Za członków rodziny uważa się wyłącznie osoby pozostające ze sobą w którymkolwiek z wymienionych poniżej stosunków: (i) mąż i żona, (ii) rodzice i dzieci, (iii) bracia i siostry (rodzeni lub przyrodni), (iv) dziadkowie i wnuki, (v) wuj lub ciotka i bratanek lub siostrzeniec oraz bratanica lub siostrzenica, (vi) teściowie i zięć lub synowa, (vii) szwagier i szwagierka. Zgodnie z art. 5 pkt 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny „osoba” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, ale uznaną – na mocy prawa unijnego lub krajowego – za mającą zdolność do czynności prawnych (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

Publikacja wniosku zgodnie z art. 17 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89

(2021/C 464/07)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 27 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/787 ⁽¹⁾.

PODSTAWOWE SPECYFIKACJE DOKUMENTACJI TECHNICZNEJ

„HOMOKHÁTI ŐSZIBARACK PÁLINKA”

Nr UE: PGI-HU-02471 – 25 maja 2018

1. Nazwa

„Homokháti őszibarack pálinka”

2. Kategoria napoju spirytusowego

Okowita z owoców (kategoria nr 9 w rozporządzeniu (WE) nr 110/2008)

3. Opis napoju spirytusowego**3.1. Właściwości fizyczne, chemiczne lub organoleptyczne**

Właściwości fizykochemiczne

Zawartość cyjanowodoru	maksymalnie 5 g/hl alkoholu 100 % obj.
Całkowita zawartość substancji lotnych	minimalnie 250 g/hl alkoholu 100 % obj.
Zawartość miedzi	maksymalnie 7 mg/kg wyrobu gotowego

Właściwości organoleptyczne

Barwa: produkt klarowny, bezbarwny.

Aromat: delikatny, dyskretny aromat przypominający owoc dojrzałej brzoskwini z subtelnie aromatycznymi nutami cytrusowymi, czasem z lekkim aromatem marcepanu.

Smak: świeże nuty cytrusowe o charakterystycznej, średniej, solidnej strukturze, którym towarzyszy smak dojrzałej brzoskwini i dyskretny cierpkości oraz długi, łagodny, ale charakterystyczny finisz.

3.2. Cechy szczególne (w porównaniu z napojami spirytusowymi należącymi do tej samej kategorii)

„Homokháti őszibarack pálinka” ma charakterystyczny aromat i smak dzięki brzoskwinom uprawianym w regionie Homokhátság; jej aromat jest subtelnie aromatyczny i cytrusowy, przypomina owocowość dojrzałej brzoskwini; nuty cytrusowe są również wyczuwalne w smaku, który jest subtelnie słodki, z łagodnym finiszem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 130 z 17.5.2019, s. 1.

4. Obszar geograficzny, którego dotyczy wniosek

Produkcja „Homokháti őszibarack pálinka” odbywa się w granicach administracyjnych następujących gmin: Mórahalom, Ásotthalom, Domaszék, Zákányzék, Ruzsa, Öttömös, Pusztamérgeš, Üllés, Bordány, Forráskút, Zombó, Szatymaz, Kelebia i Balotaszállás.

„Homokháti őszibarack pálinka” może być zacierana, fermentowana, destylowana w aparacie destylacyjnym kotłowym i poddawana odpoczywaniu wyłącznie w komercyjnych destylarniach palinki znajdujących się na wyżej opisanym obszarze geograficznym.

5. Metoda otrzymywania napoju spirytusowego

Główne etapy produkcji przedmiotowej palinki są następujące:

- a) selekcja i akceptacja owoców;
- b) zacieranie i fermentacja;
- c) destylacja;
- d) odpoczywanie;
- e) obróbka i produkcja palinki.

a) *Selekcja i akceptacja owoców*

Podstawowym składnikiem palinki są w pełni dojrzałe owoce dobrej lub doskonałej jakości uprawiane na obszarze geograficznym. Ilościowej akceptacji owoców dokonuje się na podstawie masy.

Podczas akceptacji kontrolę jakości przeprowadza się na podstawie oceny organoleptycznej (dojrzałość – owoce od dojrzałych po przejrzale – zdrowe, czyste, wolne od ciał obcych – gleby, liści, gałązek, kamieni, metali lub innych materiałów – oraz od pleśni lub zgnilizny) poprzez pobranie próbek.

b) *Zacieranie i fermentacja*

Pestkę owocu należy usunąć za pomocą drylownicy.

Podczas fermentacji ważne jest precyzyjne ustawienie temperatury (16–23 °C), osiągnięcie optymalnej wartości pH (2,8–3,2) oraz sprawdzenie zawartości cukru i alkoholu.

Zawartość cukru należy obniżyć do poniżej 5° w skali Brix pod koniec fermentacji.

Palinki nie należy słodzić podczas procesu produkcji, nawet w celu dopełnienia ostatecznego smaku.

c) *Destylacja*

Palinkę „Homokháti őszibarack pálinka” można wytwarzać w drodze dwuetapowej destylacji z zastosowaniem tradycyjnego systemu destylacji alembikowej, który zapewnia odpowiednią jakość. Destylacja alembikowa jest techniką podwójnej destylacji frakcyjnej z wykorzystaniem kotła o maksymalnej pojemności 1 000 litrów.

d) *Odpoczywanie*

Palinka „Homokháti őszibarack pálinka” musi odpoczywać do chwili odpowiedniego zrównoważenia jej właściwości.

Jeżeli temperatura zewnętrzna jest wyższa niż 25 °C, powietrze w pomieszczeniu do przechowywania należy schłodzić za pomocą klimatyzacji lub zwilżyć za pomocą spryskiwacza wody co najmniej raz w tygodniu.

e) *Obróbka i produkcja palinki*

Zgodnie z bardzo rygorystycznymi przepisami dotyczącymi produktów butelkowanych ($\pm 0,3$ % V/V) zawartość alkoholu w pozostałej palince należy dostosować do poziomu odpowiedniego do spożycia poprzez dodanie wody pitnej dobrej jakości. Woda może być destylowana, demineralizowana, z dodatkiem permutytu lub zmięczona.

Po odpoczywaniu palinkę można schłodzić i przefiltrować. W razie potrzeby można również przeprowadzić dalszą obróbkę przy użyciu odpowiednich substancji pomocniczych w przetwórstwie w celu uszlachetnienia produktu i usunięcia wszelkich metali ciężkich. Następnie można przystąpić do butelkowania palinki.

Po uzyskaniu odpowiedniej zawartości alkoholu palinkę można przelewać do umytych butelek, które zamyka się szczelnymi zakrętkami z aluminium, nakrętkami lub korkami spełniającymi kryteria w zakresie pakowania żywności. Butelki mogą być wykonane ze szkła lub materiałów ceramicznych.

6. Związek ze środowiskiem geograficznym lub pochodzeniem geograficznym

6.1. Szczegółowe informacje dotyczące obszaru geograficznego lub obszaru pochodzenia istotne z punktu widzenia omawianego związku

Szczegółowe informacje dotyczące obszaru geograficznego lub obszaru pochodzenia istotne z punktu widzenia omawianego związku opierają się na czterech filarach:

- a) grunty i szczególna struktura gleby regionu Homokhátság;
- b) odrębny mikroklimat regionu Homokhátság;
- c) odmiany brzoskwiń uprawiane w regionie Homokhátság;
- d) czynnik ludzki.

a) Grunty i szczególna struktura gleby regionu Homokhátság

Przedmiotowy obszar geograficzny obejmuje grunty niebędące czarnoziemami w południowej części wydm Wielkiej Niziny Węgierskiej (Homokhátság), położone na równinach Międzyrzecza Dunaju i Cisy, rozciągające się na południowy zachód od miasta Segedyn w komitacie Csongrád.

Piaszczyste gleby regionu Homokhátság szczególnie dobrze nadają się do ogrodnictwa i uprawy owoców, ponieważ są dobrze przepuszczalne i szybko się nagrzewają. Piaszczyste gleby próchnicze składają się głównie z kryształów kwarcowych. Gleby piaszczyste mają zazwyczaj niską (maksymalnie 5 %) zawartość koloidów, co umożliwia im szybkie przepuszczanie. Piaszczyste gleby są również bogate w mikę, która dostarcza roślinom składniki pokarmowe (potas, bor, żelazo, cynk).

b) Odrębny mikroklimat regionu Homokhátság

Klimat w regionie Homokhátság jest wyjątkowo kontynentalny, z wyraźnie upalnymi i suchymi latami. W ciągu dnia w okresie dojrzewania temperatury znacznie się różnią. Region ten charakteryzuje się największą liczbą godzin nasłonecznienia w przedmiotowym komitacie (ponad 2 600 godzin).

c) Odmiany brzoskwiń uprawiane w regionie Homokhátság

Palinkę „Homokháti őszibarack pálinka” należy przygotowywać z wykorzystaniem odmian brzoskwiń pochodzących z obszaru geograficznego określonego w pkt 4. Wszystkie te odmiany wywodzą się od dzikich brzoskwiń, a nasiona dzikich brzoskwiń wykorzystywane są jako materiał siewny; po nasadzeniu stają się one siewkami, na których szczepione są gałęzie szlachetne. Połączenie tych odmian gwarantuje, że unikalne aromaty brzoskwiń uprawianych w regionie Homokhát znajdują odzwierciedlenie we właściwościach organoleptycznych palinki wytwarzanej z tych brzoskwiń, takich jak świeżość cytrusowa, subtelna słodycz i łagodny finisz.

d) Czynnik ludzki

„Homokháti őszibarack pálinka” jest tradycyjnie wytwarzana na obszarze geograficznym w drodze destylacji alembikowej. Wiedza na temat tradycyjnej techniki produkcji przekazywana jest z pokolenia na pokolenie. Destylacja alembikowa jest tradycyjnym procesem, w którym smak i aromat uwidaczniają się w charakterystycznym stylu wyrażanym w palince. Jako że destylacja jest jednym z fundamentów produkcji palinki wytwarzanej z brzoskwiń, to umiejętności ludzkie nadają wyrobowi gotowemu – „Homokháti őszibarack pálinka” – wyjątkowe właściwości aromatyzujące brzoskwiń uprawianych na tym obszarze geograficznym. Przygotowanie palinki wymaga szczególnej wiedzy fachowej, zwłaszcza że palinkę rzadko wytwarza się z brzoskwiń.

6.2. Szczególne właściwości napoju spirytusowego związane z obszarem geograficznym

Związek palinki „Homokháti őszibarack pálinka” z obszarem geograficznym opiera się na jakości produktu.

Duża liczba godzin nasłonecznienia umożliwia pełne dojrzewanie brzoskwiń, a znaczne zróżnicowanie temperatur w ciągu dnia sprawia, że brzoskwinie są słodkie i soczyste. Dzięki piaszczystej, mikowej glebie brzoskwinie są lekkie i cytrusowo świeże, natomiast mika – bogata w pierwiastki śladowe – odpowiada za wysoką zawartość suchej masy brzoskwiń. Czynniki te powodują, że brzoskwinie uprawiane w regionie Homokhátság charakteryzują się wysoką zawartością składników odżywczych, bogatym smakiem i aromatem oraz łagodnym finiszem.

Technika destylacji alembikowej zwykle podkreśla aromat dojrzałej brzoskwini w „Homokháti őszibarack pálinka”: palinka charakteryzuje się silnym, charakterystycznym, lekko cierpkim smakiem, lecz subtelnie aromatycznym i dyskretnym aromatem.

Dzięki bogatym nutom aromatycznym brzoskwiń pochodzących z Homokhátság oraz stosowanej technice destylacji „Homokháti őszibarack pálinka” wykazuje wysoką zawartość substancji lotnych i charakterystyczny smak o średniej strukturze. Bogaty aromat nadaje palince długi, ale łagodny finisz.

7. Przepisy unijne lub krajowe/regionalne

- ustawa nr XI z 1997 r. o ochronie znaków towarowych i oznaczeń geograficznych
- ustawa nr LXXIII z 2008 r. o palince, palince z wyłoków z winogron i Krajowej Radzie ds. Palinki
- dekret rządowy nr 158/2009 z dnia 30 lipca 2009 r. ustanawiający szczegółowe przepisy dotyczące ochrony oznaczeń geograficznych produktów rolnych i środków spożywczych oraz w sprawie weryfikacji produktów
- rozporządzenie rządu nr 22/2012 z dnia 29 lutego 2012 r. w sprawie Krajowego Urzędu Bezpieczeństwa Łańcu-cha Żywnościowego
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89
- rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 716/2013 z dnia 25 lipca 2013 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 110/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych

8. Wnioskodawca

Nazwa: Kerekes Pálinka - sole trader Pál Kerekes

Adres: Szegfű János u. 5-7, 6787 Zákányszék, Hungary

Adres E-mail: kerekespal@vipmail.hu, lkerekes01@gmail.com

Numer Tel. +36 705756684, +36 304091041

9. Dodatkowe informacje na temat oznaczenia geograficznego

-

10. Szczegółowe przepisy dotyczące etykietowania

Oprócz elementów określonych w przepisach nazwa zawiera również następujące elementy:

- „földrajzi árujelző” [oznaczenie geograficzne] (niezależnie od nazwy).

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)